

... OHAL'de Minbîc umudun adıdır!

S/03

OHAL'de direnişe devam

S/04

Demokrasi ve özgürlük güçlerine karşı şer cephesi...

S/08

Ergenekon'u da, FETÖ'sü de, derin devleti de bu devletin kendisi!

S/16

Haftalık-96

özgür gelecek

Pêşeroja Azad

Çünkü gerçekler devrimcidir

17-23 Ağustos 2016

- Fiyat: 1 TL -

www.ozgurgelecek.org

İşçi ve emekçiler, Kürt ulusu, kadınlar...

Kırmızı çizgileri aşıyor!

#HursitKulterNerede

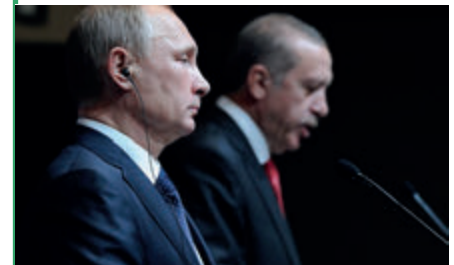
DOSYA: Tarihi avcılarının elinden alan kadınlar

“Kadının ufkunu genişleterek güçlendirin aklını...” S/12

Pusula

Tasfiyecilik ile mücadele doğru çizgiyi oturtma mücadelesidir S/11

Erdoğan-Putin görüşmelerinin ardından...

TC-Rusya “yakınlaşması” ve geleneksel şantaj politikası S/09

Direnişteki TEDİ işçilerine yönelik polisin silahlı saldırısı, OHAL'in asıl hedefini bir kez daha ortaya koydu. İşçi ve emekçilerin hak gasplarına karşı mücadelesinin önünü OHAL ile kesmeye çalışan devlet, birçok bölgede devrimci, demokrat ve yurt-severlere yaptığı ev baskınları, gözaltı ve tutuklamalarla toplumsal muhalefeti sindirmeye çalışıyor.

Bunun yanı sıra Minbic Hamlesi'nin DAİŞ çetelerine karşı kazanımla sonuçlanması umudu büyütüyor. Minbic zaferinin ardından bölgeden yansıyan görüntüler; ezilenlerin katliam ve zulme karşı duruşlarının bir resmidir. Çarşaflarını yakan kadınlar ise Minbic'in ayrıca bir kadın zaferi olduğunu gösteriyor!

ÖZGÜR GELECEK'ten

"Gün gelecek kan içinde boğulacaklar / çünkü halkın yaraları daha doğurgan" demiş şair... Şairi haklı çıkardı Minbîc! Faysal'ı, Sevdâ'yı, Eylem'i, Aslan'ı ve nice evladını şehit verdiği Minbîc'de bir zaferi doğurdu halk... Gazetemizin sayfalarında OHAL'in baskıcı havası içerisinde esen ve onun kara bulutlarını dağıtan Minbîc zaferine ilişkin kimi yazılara ulaşılabilir.

Öte yandan Gever'in ardından Şirnex ve Nisebîn için başlayan dayanışma çalışmaları için de önümüzdeki günlerde objektifimizi buralara, buraları da gazetemize taşıma gündemimiz mevcuttur. OHAL'e ilişkin hapis-hanelerdeki saldırılar, işçi ve emekçilere dönük hak gaspları, okurlarımızın da aralarında bulunduğu kesimlere dönük gözaltı ve baskınlar, AKP'nin işlediği suçları cemaate yüleme telaşına ilişkin haber ve makalelere yer verdik bu sayımızda.

OHAL'in etkilediği kesimlerden biri de kadın ve LGBT'iler oldu. Daha önce **İstanbul-Yenikapı**'da parçalanmış cenazesi bulunan mülteci eşcinsel **Muhammed Wisam Sankari**'nin ardından yine İstanbul'da Zekeriya-köy'de, bir haftadır kayıp olan trans kadın **Hande Kader**'in tanınmaz halde, yanmış cenazesi bulundu. Telefonuna şifre koyduğu için Êlîh'te **Amine Demirtaş** abisi tarafından katledildi. Bu konudaki haberler ve eylemler de sayfalarımızdaki yerini aldı.

Gever'de yeniden inşa ile kadınlar hapsedildikleri duvarları yıkıyor!

Hep deriz, dört duvar arasına hapsedilmişti bedenimiz ve kimliğimiz... Hapsedildiğimiz, çıkmak için çabaladığımız, uğruna büyük mücadeleler verdiğimiz, kimi zaman katledildiğimiz, çoğu zaman şiddetin türlü hallerine uğradığımız bu duvarlar Gever'de yıkıldı! Hem de devlet tarafından... 13 Mart günü başlayan sokağa çıkma yasağında bir ay boyunca ablukaya karşı direnenler katledildi; sonrasında evlerle savaşıldı, yakıldı-yıkıldı-talan edildi.

Bütün bu savaş ve yıkım, "dört duvar"ın Gever'deki anlamını sorgulamaya itiyor beni. Devlet neden özel olarak bir buçuk ay boyunca evlerle savaştı? Erkek egemen sistemin kadına yönelik politikalarında kutsal saydığı "dört duvar"ın yine sistemin bir aygıtı-devlet tarafından yıkılmasının sebebi neydi? Yıkımın sonuçları kadınlara nasıl yansıyor? Kritik soru belki de şu olmalı: Bizim yıkmaya çalıştığımız duvarlarla, devletin yıktığı duvarlar arasındaki fark nedir?

Genel anlamda sorularımızın cevabını, bu savaşımın Gever halkına göçü dayatması, asimilasyon politikasının devreye "kanlı-canlı" şekilde sokulması oluşturuyor. Evlerle savaş, kadınlar açısından ise yaşam alanlarına saldırı şeklinde anlam buluyor. Devlet, dört duvarı yıkarken kadınların sosyal alanlarını yok ediyor aynı zamanda. Ki yine aynı duvar-

lara kazdığı cinsiyetçi söylemleriyle erkek zihniyet, Gever'de kendini en somut haliyle ortaya koyuyor.

Diğer yandan devletin tankıyla, topuyla yıktığı evlerin en çok da kadınların alınteriyile, emeğiyle sıvalı olduğu bir gerçek. Bu yüzden ki Gever'de sokağa çıkma yasağının ilan edilmesiyle evlerini boşaltmak isteyenler en başta kadınlar olurken, yasağın sona ermesiyle evlerini yeniden inşa etmek için mahallelerine dönenler de yine ilk kadınlar oluyor.

Yeniden inşa ile "dört duvar" parçalanıyor!

Bütün bu yıkıma karşı kadınların evlerine sahip çıkması, yeniden inşa için mahallelere ilk dönenlerin Geverli kadınlar olması, "duvarlar"ı yeniden kurmak üzere inşaya başlaması, erkek egemen sistemin hapsedtiği duvarları parçalar nitelikte.

Kadınlar kendi sosyal alanlarını korumak için giriştikleri yeniden inşa ile erkek zihniyetin yıkımına karşı çıkıyor, kendi emeklerini sahipleniyorlar.

Tam da burada yıkmak istediğimiz duvarlar ile devletin yıktığı "dört duvar" arasında keskin bir çizgi var. Bir taraf özgürleşmek için kökten bir yıkım gerçekleştirmek isterken diğer taraf yıktığı duvarlar ile erkek egemen

zihniyeti yine ve yeniden üretmeye çalışıyor. Ve Gever'de kadınlar, yeniden inşa ile duvarlarını yükseltirlerken aslında tam da o duvarları parçalıyorlar.

Kendi duvarlarımızı parçalamak...

Yeniden inşaya kadınlar olarak dahil olmamız bu yüzden önemli. Gever'de, Sûr'da, Nisebîn'de yakılıp yıkılan evlerin yeniden inşası ile kadınlar kendi duvarlarını parçalarlarken kadın dayanışmasını örmek, büyütme hepimizin hapsedildiği duvarları parçalayacaktır.

(Gever'den bir YDK'lı)

Sürgün sevk nedeniyle adresi değişen Tutsak Partizanlar

H. Merkezi: OHAL'in tutsaklara dönük saldırılarından biri olan sürgün sevk uygulaması nedeniyle bilgi edinebildiğimiz kadarıyla başka hapisanelere sevk edilen tutsak Partizanlar şu şekilde:

Baysal Demirhan: F Tipi Hapishane/Edirne

Halil Şahin, Yaşar İnce, Küçük Hasan Çoban, Naki Demir, İbrahim Şahin, Mesut Deniz, Kemal Ertürk, Tayyar

Eroğlu: 2 No'lu F Tipi Hapishane/Tekirdağ

Haydar Sönmez: Kandıra 2 No'lu F Tipi Hapishane/İzmit-Kocaeli

Faysal, Raperin, Cemre, Birûsk... OHAL'de Minbîc umudun adıdır!

Tarihi ilerleten ve kahramanları yaratan bir sürecin ilerleyişinin Ortadoğu ve Mezopotamya coğrafyasında yarattığı kazanımlara **Minbîc zaferi** eklendi. Kuşatmanın 73. gününde (12 Ağustos) kentin El-Sirib mahallesinin çetelerden temizlenmesiyle Minbîc'in özgürlüğü sağlanmış oldu. Minbîc de Rakka ve Cerablus gibi DAİŞ açısından stratejik bölgelerle iletişimine vurulan ağır bir darbe olması bakımından önemli bir hamleydi.

Minbîc halkı, kentin çetelerden arındırılmasının ardından sevinç gözyaşları içerisinde Demokratik Suriye Güçleri (QSD) savaşçıları ile birlikte özgürlüğü kutladı. Kadınlara özgürlüğün ve yaşamın tüm renklerini yasaklayan tecavüzcü-katil çetenin tüm yasaklarına karşı özgürlüğe adım atar atmaz bu karanlığın kadınlara dayatılan sembolü olan çarşafı yakan, DAİŞ işgali sırasında öldürülmelerine sebep olan sigaralarını tütüren kadınlar, uzatılmaya zorlandıkları sakallarını kesen erkekler, çocuklar, yaşlılar ve bir bütün halk, bu karanlığa darbe vuran savaşçıları, evlatlarını bağrına bastı.

Bu zafer, aynı zamanda, hamleyle şehit düşmesinin ardından ismi verilen **Faysal Ebu Leyla** gibi savaşçılara verilen sözün yerine getirilmesidir. Yoldaşlarının "devrim emekçisi, maraton koşucusu" olarak adlandırdığı MLKP savaşçısı **Raperin Dicle'nin (Sevda Çağdaş)** can bedeli direnişinin taçlandırılmasıdır. Cenazesi hala sınırdaki bekletilen BÖG savaşçısı **Eylem Ataş'ın** hayatının baharını armağan ettiği insanlığın baharı için Ortadoğu coğrafyasına düşen **Cemre**'dir. Yoksulluktan doğduğu Colemerg'i bırakıp Ankara'ya gelen ve burada kağıt toplayıcılığı ile ailesinin geçimini sağlayan, Kobanê sürecinde YPG saflarına katılan Birûsk Colemerg'in (Aslan Kahraman) uğruna canını verdiği Minbîc halkının bayramıdır.

TC-Rusya görüşmesi

Bu zaferin tesis edildiği günlerde Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin ile Cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan Moskova'da bir araya geliyordu. ABD ve NATO'ya karşı "gerekirse Rusya ile yakınlaşırım" kozunu kullanan AKP, aynı zamanda Suriye meselesi nedeniyle "dayılandığı" Rusya'nın ekonomik ve siyasi yaptırımları karşısında boyun eğmek zorunda kaldığını gösterdi. "Rusya'nın Suriye'de ne işi var?" diyen Erdoğan, süt dökmüş kedi misali "Suriye'de barışın tesisinde en önemli ve ana aktör birinci derecede Rusya'dır" diyordu. Keza Rus uçağının düşürülmesinin ardından özür dilemeyeceklerini söyleyen ve "Aynı ihlal bugün yapılırsa Türkiye yine bu karşılığı vermek durumundadır" diyen Erdoğan, önce özür dilemiş ardından da bu görüşme öncesinde "Rusya ile aramızın bozma istediği 15 Temmuz darbe girişimiyle daha da iyi anlaşmıştır. Rus uça-

ğını vuranlar da FETÖ terör örgütü yandaşları. O pilotlar yakalandı" diyerek tüm yükü, bir çırpıda, neredeyse "Roma'yı yaktığını" iddia ettikleri Cemaatin üzerine yıktı.

Suriye'de savaşı körükleyen, çeteleri besleyen ve buradan pay sahibi olmak için on binlerce insanın kanı ve canı pahasına düzenlenen katliamların altında imzası olan AKP hem Suriye'deki konumunu sürdürmek istiyor hem de ülkedeki klik savaşında ciddi bir güç tesisi içerisinde bulunuyor. Rusya ile yaptığı görüşme ile de bunu ABD'ye, NATO'ya ve AB'ye de kabullendirmek istiyor. Ancak Rusya ile TC'nin görüşmesinden "memnun kaldığını" açıklayan ABD, Erdoğan tarafından tehdit edildikleri Fethullah Gülen'in iade edilmesi meselesinde de "Ya Gülen'in iadesi ya da Türkiye arasında bir tercih yapmak zorunda olmadıkları" şeklinde yanıt verdi. "Ya vize ya mülteciler" diyerek tehdit ettiği AB'li devletler ise böyle bir durumun olamayacağını gayet diplomatik bir dille yinelediler.

OHAL'e birlik ve

Minbîc zaferi ruhuyla karşı durmak

AKP'nin Suriye meselesindeki rolü nedeniyle emperyalist devletler açısından hala önemli bir yerde durduğu görülmektedir ancak AKP'nin caka sattığı, kibir siyasetine boğulduğu gibi bir durum olmadığı ortadadır. Keza AKP'nin Yenikapı'da milyonlarca insanı bir araya getirmesi ve "demokrasi nöbetleri" ile on binlerce insanı haftalarca sokağa dökmesi kendini güvene alabildiği anlamına gelmemektedir. Bundan 8 sene önce "Ergenekon operasyonu" ile TC devletinin ve ordunun kemikleşmiş Kemalist unsurlarını temizleme operasyonuna girişen AKP, o dönemde de devletin işlediği tüm suçları bu ekibin üzerine yıkmaya ve kendisini temizlemeye çalışmıştı. Ancak halka karşı işlenen suçlara her an bir yenisini ekleyen AKP, özellikle T. Kürdistanı'nda ve Suriye'de işlediği suçların faturasını da bugün

Cemaate kesmeye ve kendisini aklamaya çalışmaktadır. Ergenekonculara karşı Cemaatle işbirliğini derinleştiren AKP, iktidar dalışında bu kez Cemaate karşı Ergenekoncularla işbirliğine gitmekte ama yine kendisini güvende hissetmemektedir.

Devleti tekeline almak isteyen klikler arasındaki çatışmanın sürekliliği bir yana hepsinin halka düşmanlığı sabittir. OHAL'e ortaya serilen de budur. Hrant Dink cinayetini, Nihat Kazanhan gibi Kürt çocuklarının katledilmesini, Kilis'in bombalanmasını vb. tüm suçlarını Cemaate yükleyenler, bugün OHAL'e yeni suçlar işlemeye devam ediyorlar. İşçi ve emekçilerin alın terine göz koyanlar OHAL'i fırsat bilerek grevleri yasaklıyor, TEDİ işçilerinin direnişinde görüldüğü üzere işçilere ateş açıyorlar. Dersim'de Halk Ordusu gerillalarının da içerisine yer aldığı güçler tarafından kesilen Dersim-Pulur yolunun ve bölgenin denetimini alabilmek için Munzur Vadisi'ne kimyasal silahlarla saldırı düzenleyerek dört HPG gerillasını katlediyorlar. Qamişlo'da 50'den fazla insanın hayatını kaybettiği katliamın altından Barzani'nin KDP'si ile birlikte OHAL'li TC hükümetinin imzası çıkıyor. Hapishanelerde sürgün sevklerle, Esat Oktay ruhunu canlandıran işkence yöntemleriyle topluma "ayar vermeye" çalışıyor ve devrimci, yurtsever güçleri teslim almaya çalışıyorlar.

Ama güçsüzler...

Güçsüzlüklerini; kibir zehirlenmesiyle örtmeye, yok etmeye çalıştığı ya da geçici yol arkadaşı seçmek zorunda kaldığı kliklere halkı ezerek gücünü kanıtlamaya çalışmaktadır. Bu güçsüzlükten faydalanmak, güç tesisine ve devletin aklanmasına izin vermemek devrim iddiası taşıyan tüm kesimlerin ortak sorumluluğundadır. Bu kaygıyla ve OHAL'in halk düşmanı dalgalarına karşı oluşturan güç birlikleri, bu süreci göğüslemenin elzem birer aracıdır. Minbîc zaferinin halklara yaydığı umudun rüzgarını yayarak OHAL'i halk için "Allah'ın lütfu" haline getirmek ancak böyle mümkündür...

OHAL'de direnişe devam!

H. Merkezi: OHAL ilanından sonra, uygulamanın sadece darbe girişimine katılanların yakalanmasını kapsayacağını açıklayan AKP'nin işçi ve emekçilere yönelik saldırıları devam ediyor. OHAL ile birlikte, getirilen grev ve direniş yaşağıyla işçi eylemlerine saldırılarak direnişler engellenmeye çalışılıyor. Darbe ve OHAL'i fırsata çevirmeye çalışan patronlara karşı direnişler ise kararlılıkla sürdürülüyor. İşçi direnişleri birçok yerde devam ederken, Manisa'da Tariş işçileri direnişlerinin 5. gününde patrona geri adım attırdı.

TARIŞ işçilerinin direnişi kazanımla sonuçlandı

Manisa'nın Alaşehir ilçesindeki Tariş Entegre Üzüm İşletmesi'nde çalışan 200 işçinin 8 Ağustos'ta başlattığı direniş 5. gününde kazanımla sonuçlandı. Öz Gıda-İş Sendikası ile patron arasında imzalanan yeni toplu iş sözleşmesine göre, 1 Ocak 2016 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere ücretlerin 1.900 TL olarak belirlenmesine, sosyal haklara yüzde 10 zam yapılmasına karar verildi. 2017 yılında ise ücretlere ilk ve ikinci altı ayda enflasyon oranında zam yapılacak. Bu dönemlerde sosyal haklara ise yüzde 5'er zam yapılacaktır.

Greve katılan işçilerin zorunlu durumlar hariç cezalandırma ya da keyfi amaçlarla görev yerlerinin değiştirilmemesi de kararlaştırıldı. İşçilerin 4 günlük hak kayıpları da telafi edilecek. İşçilerin eşit sürelerle çalıştırılması sorunu da çözüm buldu.

TOFAŞ işçileri direniş çadırı kurdu

Bursa'da TOFAŞ Otomotiv Fabrikası'nda 15'i Hak-İş'e bağlı Çelik-İş, 12'si Türk-İş'e bağlı Türk Metal Sendikası üyesi 27 işçi, fabrika tatile girdiği sırada "performans düşüklüğü" bahanesiyle işten atıldı. İşten atılan işçi sayısının artması bekleniyor.

İşten atılan işçiler, 11 Ağustos'ta Kent Meydanı'nda direniş çadırı kurdu. "Tofaş mağdurlarıyız, işimizi ve aşımızı istiyoruz" yazılı pankart çadıra asıldı.

Çadır önünde açıklama yapan işçiler, sen-

dika üyesi oldukları için işlerine son verildiğini belirtti. Sendikal haklarına müdahale edenler hakkında yargıya gideceklerini duyan işçiler, "Verdiğiniz sözlerde durmadığınız gibi, Ramazan'da aralarında 6 işitme engellinin de olduğu 82 arkadaşımızı işten attınız. Susacağımızı zannediyorsanız, susmayacağız" dendi.

OHAL yaşağına rağmen işçiler Tedi direnişini büyütüyor

Limter-İş Sendikası'na üye oldukları gerekçesiyle işten atılan TediDicount Tekstil Mağazacılık işçileri 2 Ağustos'tan bu yana direnişte. İşçiler, Tedi patronuyla ilgili Anadolu Adliyesi'nde suç duyurusunda bulundu.

Direnişin 10. gününde (12 Ağustos) OHAL gerekçesiyle valilik tarafından yasaklanan TEDİ direnişinde polis işçilere TOMA ve coplarla saldırdı. Saldırı sonrası açıklama yapan işçiler direnişlerini sürdüreceklerini belirtti. İşçilerin yaptıkları açıklama şöyle: "Polis, bize valilik kararıyla eylemimizin yasaklandığını söyledi. 'OHAL'de böyle bir eylem yapamazsınız. Valilik kararıyla kesinlikle sizi direniş çadırının olduğu alana sokmayacağız' dediler. Biz haklıyız ve direniş kararımızda ısrarcıyız. Direnişimizi bırakmayacağız."

Avcılar belediye işçileri, direnişi kararlılıkla sürdürüyor

Avcılar Belediyesi'nde sendikal oldukları için işten atılan temizlik işçilerinin direnişi 100'lü günlerinde devam ediyor.

Direnişlerini sürdüren belediye işçileri bir açıklama yayımlayarak belediye yönetimi ve başkan Handan

Toprak Benli'ye seslenerek mücadele kararlılıklarını vurguladılar. İşçiler yaptıkları açıklamada, "Direnişimiz boyunca bizi oyalayan ve haklı olduğumuzu bildikleri halde susan Avcılar Belediyesi yönetimi meydanlarda 'demokrasi', 'önce insan' sloganlarını ağızlarından düşürmediler... Ne kadar samimi oldukları aşikar. Hem önce insan diyeceksin, demokratım diyeceksin hem de kendi belediyende işçi kıyımı yapacaksın? Halk bunun hesabını size er ya da geç soracaktır" dedi.

"İşçi düşmanı Ekoroma'yı boykot ediyoruz"

Adana'da Ekoroma Marketler Zinciri işçilerinin direnişi 21 Temmuz'dan bu yana devam ediyor. Yaklaşık 4 aydır maaşlarını ve sosyal haklarını alamayan 350 işçi, Ekoroma Adana Esentepe Şubesi önünde direnişi sürdürüyor.

Mersin'de Ekoroma önünde basın açıklaması yapmak isteyen işçiler, polis tarafından OHAL bahanesiyle engellendi. Engellemelere karşı yılmayan işçiler "İşçi düşmanı Ekoroma'yı boykot ediyoruz" çağrısıyla bildiri dağıtıp, işçi ve emekçileri dayanışmaya çağırdı.

Direnişin 19. gününde basın açıklaması düzenleyen işçiler, Kasım 2015'te kayyuma devredilen mağazada, daha önce patronun tedbir bahanesiyle gasp ettiği 2 aylık ücretlerinin kayyumun ardından 4 aya çıkarıldığı dile getirildi.

Sonuç alana kadar direnişlerini sürdüreceklerini belirten işçiler "4 aylık ücretlerimiz, tazminatlarımız hakkında bize bir açıklama yapılana dek Turgut Özal Bulvarı Esentepe Şubesi önündeki direnişimiz sürecektir" diye konuştu.

Arçelik-LG işçileri: "Yargıtay-KOÇ kol kola, işçiler mağdur ediliyor"

İstanbul: Arçelik-LG işçileri hukuksal mücadelelerine devam ediyor. Yargıtay 9. Hukuk Dairesi tarafından kazandıkları işe iade kararlarının reddedilmesine tepki gösteren Arçelik-LG işçileri, kararın hukuki bir karar almaktan uzak, siyasi bir karar olduğuna dikkat çekti. Geçtiğimiz yıl Mayıs ayında Bursa Renault işçilerinin başlattığı ve metal sektöründe birçok fabrikaya yayılan direniş sonrasında işçilerin iş akitleri feshedilmiş ve 173 işçinin işine son verilmişti. Üye oldukları Türk-İş'e bağlı Türk Metal Sendikası'ndan istifa eden işçiler, polis zoruyla fabrikadan çıkarılmıştı.

Fındıkta spekülasyon ve şirket tarımcılığının temelleri

Tarımsal üretimde dünyanın 7'inci, Avrupa'nın 1'inci ülkesi olmakla övünen Türkiye, uluslararası sermayenin ülke pazarındaki etkisini artırmasıyla, üretmeyerek giderek dışarı bağımlı hale geldi. Toprak Mahsulleri Ofisi gibi devlet tarafından pazarı denetleyen mekanizmalar, AKP'nin iktidara gelmesiyle parça parça ortadan kaldırıldı. Köylünün üretmediği, ürettiğinin karşılığını alamadığı ve giderek topraktan koptuğu bu süreç, tamamıyla sermayenin istekleri üzerine şekillenen ve giderek tekellere uygun bir pazar haline getirildi.

Birçok tarım ürününde dışarıya bağımlı hale getirilmek için uygulanan politikalar, köylülerin sorunlarını giderek katmerleştiriyor. Fındıkta yaşananlar bu duruma örnektir.

Rekolte tartışmalarıyla fiyatlar belirleniyor

Her yıl Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, ziraat odaları ve özel sermayenin yürüttüğü rekolte tartışması boşuna değil. Bu tartışmalarla fındık fiyatları yönlendirilerek şekilleniyor. Fındığı ihraç edenler, rekolteyi yüksek göstermeye çalışarak fiyatın düşük belirlenmesini sağlamaya çalışıyor. AKP, Fiskobirlik'i batırıp, Toprak Mahsulleri Ofisi'ni devreden çıkarınca üreticiyi de, alan bazlı destekle bir anlamda susturdu. Üretim olsun olmasın, fındık bahçesi ve tapusu olan herkese verilen bu para, köylüyü fındık bahçelerinden uzaklaştırırken, denetim mekanizmasının olmadığı ortamda fındığın fiyatını ya hava koşulları ya da sermaye belirliyor artık.

Fındık-Sen'den 2016 yılı raporu

Fındık-Sen'in hazırladığı 2016 yılı raporu fin-

dık üreticisinin içinde bulunduğu durumu açıkça ortaya koyuyor. Fındık üreticisinin insanca yaşaması için gerekli olan tarımsal girdilerin fiyatı sürekli artarken fındık fiyatlarındaki dalgalanmanın borç sarmalının büyümesine sebep olduğu belirtilen raporda, üretimin düşük olmasından dolayı ihracat gelirlerinin son iki sezonda 2 milyar doların üzerinde gerçekleştiği vurgulandı.

Alan bazlı desteklerin olumsuzluklarının yanı sıra emanet alıcıların fındık piyasasına olumsuz etkilerinin altını çizen raporun devamında, "Fındık-SEN olarak tüm tarafların kazanacağı bir formülün peşinde değil. Çok iyi bilmeliyiz ki bir tarafta üreten köylüler diğer tarafta ürettiklerimizi yok pahasına almaya çalışan şirketler var. Şirketler kazanırsa paralar ülke ekonomisine değil Çok uluslu Şirketlerin havuzuna akacaktır. Oysa fındık üreticileri kazanırsa ülke ekonomisi de kazanacaktır. Bu bağlamda; Fındık-SEN olarak Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanına ve ülke kamuoyuna üreten köylülerin Cenevre'de Birleşmiş Milletler tarafından kabul gören haklarından bir tanesinin de 'Tarımsal Üretimde Fiyat ve Piyasa Belirlemede Özgürlük Hakkı' olduğunu ve çiftçilerin bu kapsamda adil bir piyasaya ve tatmin edici bir fiyata ulaşma haklarını hatırlatmak öncelikli görevimizdir" denildi.

Bu doğrultuda rekolte tahminlerini ve külleme hastalığının verim kaybına etkilerini dikkate alarak ortalama maliyetin 9,98TL olarak belirlendiği ifade edilen raporda, çıkan bu maliyet fiyatının üzerine yüzde 25 kâr payı artı yüzde 20 insanca yaşama payını eklediğinde; 1 kg fındığın referans fiyatının 14,97 TL olması gerektiği açıklandı.

Birçok tarım ürününde dışarıya bağımlı hale getirilmek için uygulanan politikalar, köylülerin sorunlarını giderek katmerleştiriyor. Fındıkta yaşananlar bu duruma örnektir.

"Çalışırken ölmek istemeyen işçiler işten atılıyor"

İstanbul: Adalet Arayan İşçi Aileleri, her ayın ilk pazar buluşmasında olduğu gibi Ağustos ayının ilk pazarında da iş cinayetlerinde yaşamını yitirenler için adalet istedi. İş cinayetlerinde yaşanan vahşete karşı adalet duygusuyla hareket edilmesi gerektiği belirtilen açıklamada, 2016 yılının ilk 7 ayında en az 1.049 işçinin yaşamını yitirdiği vurgulandı.

Adalet Arayan İşçi Aileleri adına yapılan açıklamada ceza davalarının çoğunda ölen işçilerin suçlandığı, sorumluların ise aklandığı belirtilerek işçilerin çalışma koşullarına dönük "Çalışanlar tuvalete saat tutularak gönderiliyor. İşçiler her gün mobinge maruz kalıyor. Çalışırken ölmek istemeyen işçiler işyerlerinden atılıyor" denildi.

"Soma'yı FETÖ yaptı"

H. Merkezi: 301 madencinin hayatını kaybettiği Soma katliamı davasının 9. duruşması 9 Ağustos'ta görüldü. Geçen Şubat ayında facianın yaşandığı ocakta yapılan bilirkişi incelemesinin raporunun hala tamamlanmadığı davada, "Soma'yı da FETÖ yaptı" denildi.

Soma Kömür İşletmeleri A.Ş. Yönetim Kurulu Başkanı **Can Gürkan** ifadesinde "Ülkemiz PKK, DHKPC, FETÖ saldırısı altındadır. Bu örgütler Soma'yı da yapmışlardır. Bilirkişiler raporu yazanlar bir iradede talimat almadan bu raporu yazamaz. Bu rapor bir iradenin ürünüdür" diye konuştu. 15 Temmuz darbe girişiminin ardından kendini temize çıkarmak için her şeyi "FETÖ yaptı"ya sarılmak Soma patronunun da kullanımına girdi. Oysa ki Somalı aileler, "Bizler tanıyoruz. Soma'da yaşanan katliamdır. Bu katliam ne FETÖ'nün ne de başka birisinin sabotajıdır. Soma katliamı sermaye, siyaset, sarı sendika üçlüsünün sorumlu olduğu bir işçi katliamıdır" dedi.

Ebu Leyla, Eylem ve Sevda Minbic Zaferi'nde yaşıyor

1 Haziran'da başlayan Minbic'i özgürleştirme hamlesi zaferle sonuçlandı. Minbic Askeri Meclisi üyesi Mistefa Minbicî'nin, kent'in % 90'nının DAİŞ'ten temizlendiğini açıklamasının ardından Şehit Komutan Ebu Leyla hamlesi 73. gününde zaferle sonuçlandı. YPG/YPJ savaşçıların öncülüğünde Girê Spî zaferinin ardından Minbic Askeri Meclisi ve QSD güçleri ile birlikte 1 yıl sonra Minbic'te zafer elde edilmiş oldu.

Suriye'deki mevcut savaşın dengesini değiştiren Girê Spî zaferi ile Sırrin, Sülük, Eyn İsa, Tıl Hemis ve Tıl Berak gibi merkezlerin özgürleşmesi Kürt güçlerinin stratejik adımlarını sağlamlaştırmıştı. DAİŞ'e karşı verilen mücadelede YPG/YPJ öncülüğünde ilerleyen yürüyüş, Minbic zaferi ile devam ederken bu hamle önemli bir yerde duruyor.

Farklı emperyalist güçlerin müdahalesi ile Suriye'de Baas rejiminin baskı, zulüm, zorbalık ve tekçiliği ile DAİŞ, El Nusra, Ehrar El Şam, Ceyş El İslam vb. onlarca çete grubunun bir araya geldiği kirli ittifakı karşısında enternasyonalist bir güç birliği konumlandı. Hamlede Minbic Askeri Meclisi, QSD güçlerinin yanı sıra YPG/YPJ başta olmak üzere Türkiye'den MLKP, TKP/ML, BÖG gibi örgütlerin yer aldığı bir hamle olması bunun en önemli örneğidir.

Minbic zaferi değişen dengelerin işaretidir

Minbic'in özgürleştirilmesi ile birlikte DAİŞ çeteleri, Hol, Tışrin ve Şeddadê'den sonra en stratejik büyük ve son kalesini kaybetmiş oldu. Böylece DAİŞ çetelerinin Irak ve Suriye içindeki bağlantı yollarının tamamına yakını Minbic Askeri Meclisi bileşenlerinin denetimine girmiş olacak. Yine DAİŞ çeteleri için coğrafik önemi ve stratejik açıdan son derece önem atfettikleri Minbic'in özgürleştirilmesi ile ağır bir darbe almış oldu. Çünkü Minbic, DAİŞ çetelerinin Irak ve Suriye arasındaki bağlantı yolu olmakla beraber bir nevi Avrupa kapısı niteliğindedir. Minbic, DAİŞ çetelerinin Musul-Rakka-Minbic güzergâhı ile Irak ve Suriye bağlantısını, Minbic-Halep-Şehba bölgesi bağlantısını, Minbic-Cerablus-Ezaz bağlantısını ve bu hatlardan da dünya ile bağlantısını sağladığı stratejik önemdeki bir noktaydı.

Aynı zamanda DAİŞ'in Minbic'i kaybetmesi ile birlikte TC ile bağlantıları zayıfladı, TC üzerinden lojistik, askeri ve militan aktarımı artık çok daha zorlaştı. İşte bu nedenle DAİŞ için tarihi bir kırılma, Kürt güçleri açısından stratejik bir zafer niteliğindedir. Bu durum Suriye'de dengelerin değişeceğine dair ciddi bir işarettir.

DAİŞ adım adım yeniliyor

YPG/YPJ açısından Kobanê'den sonraki en önemli zafer niteliğinde olan bu hamle ile Kobanê'ye karşı tehdit de kısmî olarak ortadan kalkmış oldu. Kobanê Kantonu, Cerablus-Minbic hattı arasındaki sınır böylece somutlaşırken önümüzdeki süreçte ise Şehba bölgesinde bulunan Bab'ın özgürleştirilmesi öngörülüyor. Bab'ın özgürleştiği durumda DAİŞ Cerablus'ta sıkışacak. Diğer yandan ise Türkiye'nin desteklediği Suriye Ulusal Koalisyonu'na (SUK) bağlı El Nusra, Ehrar El Şam ve Sultan Murat öncülüğündeki çete grupları da Ezaz'da sıkışmış olacak. Böylelikle Suriye'de izlediği politikada sonuç alamayan Türkiye, Suriye politikasını değiştirmek zorunda kalabilir.

Her şeyin ötesinde Minbic başta Ortadoğu olmak üzere Türkiye halkının umudunu tazelemiştir. Hamlenin adını aldığı Komutan Ebu Leyla, BÖG savaşçısı Eylem Ataş, MLKP'li Sevda Çağdaş ve şehit düşen onlarca savaşçı, binlerce kişinin kurtulduğu hamlenin zafer çılgınlıklarında yaşayacaklar.

4 HPG'li kimyasal silahlarla katledildi

H. Merkezi: Dersim merkez ve Ovacık ilçesi arasında bulunan Munzur Vadisi yolu 15 Temmuz'dan bu yana **Halkların Birleşik Devrim Hareketi (HBDH)** gerillalarının kontrolündeydi. Gerillanın yolu açmasının ardından Munzur Vadisi'nde 9 Ağustos Salı günü savaş uçaklarıyla yapılan bombardımanda 4 HPG'li yaşamını yitirdi.

Uzun zamandır kapalı bulunan Ovacık yolunun açılmasının ardından bombardımanın yapıldığı alana giden kitle cenazeleri aldı. Yüzlerce araçlık konvoyla "Şehit Namirin" sloganlarıyla alınan cenazeler önce Halvori Karakolu'nda, ardından Kemere Bel polis kontrol noktasında dakikalarca bekletildi. Araçlar aranarak kimlik kontrolü yapıldı. Cenazeler otopsi işlemleri için Malatya Adli Tıp Kurumu'na gönderildi. Bombardımanda 1'i erkek 4 HPG'linin katledildiği öğrenilirken cenazeler yanıktan ötürü tanınmıyor. 3 gün önce yapılan bombardımandan kaynaklı çıkan boğucu dumanın halen etkisini göstermesi kimyasal bomba iddialarını akıllara getiriyor.

Operasyonda bir işçi asker tarafından öldürüldü

Askeri operasyonların sürdüğü sırada Dersim-Ovacık karayolunun 30'ncü kilometresinde fiber optik arızasının tamiratını yapmaya giden işçi Şükrü Abay tek kurşunla vuruldu. Tunceli Devlet Hastanesi'ne kaldırılan Abay, müdahalelere rağmen kurtarılamadı. Türk Telekom'a ait bir aracın askerler tarafından vadiyi girişine izin verildiği öğrenilirken Abay'ın tek kurşunla vurularak öldürüldüğü bilgisi edinildi.

Nihat Kazanhan'ın katiline "FETÖ'cü müsün?" sorusu

H. Merkezi: Şirnex'in Cizir ilçesinde 14 Ocak 2015 tarihinde polis kurşunuyla öldürülen 12 yaşındaki Nihat Kazanhan'ın 8. duruşması 12 Ağustos'ta Cizre 1. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü. Birçok baro başkanı ve avukatın katıldığı dava 23 Eylül tarihine ertelendi.

TİHV, Af Örgütü ve Gündem Çocuk Derneği üyeleri de davayı takip ederken Nihat Kazanhan'ı öldüren tutuklu polis **Mehmet Nuh Baki Görmez** tutuklu bulunduğu Elmadağ Cezaevi'nden SEGBİS ile ifadesini verdi. Mahkeme heyetinin tutuksuz sanık polisleri FETÖ/PDY kapsamında her-

hangi bir soruşturmadan geçip geçmedikleri sorusuna polisler, FETÖ ile herhangi bir ilişkilerinin olmadığı cevabını verdi.

Sanık polisler ve avukatlarının ifadelerinden sonra söz alan Şirnak Barosu Başkanı Nuşirevan Elçi soruşturmanın derinleştirilmesi halinde ortaya başka şeylerin çıkacağını ifade etti.

Yapılan savunmaların ardından mahkeme, tutuklu sanığın tutukluluğunun devamına, Kazanhan'ın avukatlarının tutuksuz sanıkların tutuklanma talebinin reddine karar vererek mahkemeyi 23 Eylül tarihine erteledi.

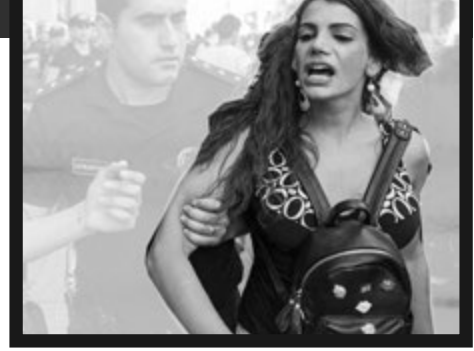
H. Merkezi: Yaklaşık bir haftadır kayıp olan trans kadın Hande Kader, Zekeriyaköy'de yakılarak katledilmiş olarak bulundu.

Adli Tıp Kurumu'nda bulunan cenazeyi

Hande yakılarak katledildi

teşhis eden ev arkadaşının beyanı üzerine durum ailesine iletildi. Ailenin ise DNA testi işlemleri için ATK'ye gideceği öğrenildi.

Hande, polisin saldırdığı 2015 Onur Yürüyüşü'nde en ön saflardaydı...

“Cinsel şiddete karşı ‘ama’sız mücadele”

H. Merkezi: Mersin Üniversitesi'nde 8 Mart sürecinde çalışma yaparken gözaltına alınan Kampüs Cadıları ve Yeni Demokrat Kadın aktivistlerini, tutuldukları Siyasi Şube'de “hukuki yardım” amacıyla ziyaret eden ancak görüşme sırasında kadınlara fiziksel ve sözlü tacizde bulunan Av. **Onur Kale**'ye ilişkin **Kadın Avukat Dayanışması** tarafından bir açıklama yapıldı.

Tacize maruz kalan kadınların avukatlığını üstlenen Kadın Avukat Dayanışması yaptıkları açıklamada 15 Temmuz darbe girişiminden bu yana yükselen bir erkeklikle karşı karşıya olunduğu ve buna karşı kadınlar olarak susmayacaklarını belirtti. “**OHAL gündemi arasında kaybolup gitmesine izin veremeyeceğimiz cinsel şiddet vakalarından birisi de geçtiğimiz aylarda Mersin'de yaşandı**” diyen Dayanışma'nın açıklamasında “**Ve fail yine güvendiğimiz, konduramadığımız, çok yakınımızdaki bir erkek! ‘Meslektaşımız’ Avukat Onur Kale**” cümleleri yer aldı. Yaşananları aktaran Dayanışma, Kale'nin olayı duyuran kadınlara, kadın örgütlerine, haber yapan ETHA, JINHA gibi ajanslara hiç vakit kaybetmeden tazminat davası açtığına ve tacize karşı tavır alan kadınların benzer taciz vakalarında olduğu gibi erkek dayanışmasının hedefine girdiğine değindi.

“**Mesleklerini ve siyasal kimliklerini kullanarak gizlemeye, gizlenemeyecek düzeydeyse meşrulaştırmaya çalıştıkları erkek şiddetini görüyor, biliyoruz. Bu yüzden tekrar tekrar belirtelim; biliyoruz ama asla kanıksamıyoruz**” diyen Dayanışma açıklamasını “**Bedenimiz üzerindeki tahakküme, devletin kadın düşmanı politikalarına, erkek-yargı iş-**

birliğine karşı nasıl mücadele ediyorsak; Onur Kale gibi mesleğini, siyasi konumlanışını kalkan olarak kullanan erkeklere karşı da öyle mücadele edeceğiz. Erkek şiddetinin mesleklerin, kariyerlerin, siyasi söylemlerin, insan hakları aktivizmi iddiasının, derneklerdeki/sivil toplum örgütlerindeki faaliyetlerin arkasına gizlenmesine izin vermeyeceğiz” şeklinde sürdürdü. “**O, yapmaz öyle şey**” söylemlerine karşılık, binlerce kadının deneyiminde somutlanan “**Kadın beyanı esastır, aksini ispat külfeti erkeğe aittir**” ilkesini savunacaklarını belirten Dayanışma taleplerini sıraladı:

“**Adli makamlara sesleniyoruz: Onur Kale'nin gerçekleştirdiği taciz olayını ‘kadın beyanı esastır aksini ispat külfeti erkeğe aittir’ ilkesi çerçevesinde soruşturmanızı, faili gizlemeye değil, maddi gerçeği açığa çıkarmaya dönük bir soruşturma yürütmenizi istiyoruz. Biz kadınlar bir kez daha ‘Erkek adalet değil, gerçek adalet’ istiyoruz! İnsan hakları alanında çalışan, adalet için mücadele etme iddiasında olan sivil toplum örgütlerinden talep ediyoruz: ‘Kadın beyanı esastır aksini ispat külfeti erkeğe aittir’ ilkesinin tüzüklerinizde, programlarınızda, temel belgelerinizde yer almasını istiyoruz. İktidara karşı mücadeleyi öncelikle kendi bileşenlerinizden başlatmanızı, kadına yönelik şiddet, cinsel taciz kimden, nasıl gelirse gelsin istisnasız, ‘ama’sız mücadele etmenizi istiyoruz. Ve erkek meslektaşlarımıza duyuruyoruz; Kadın Avukat Dayanışması olarak bilginiz dahilinde olan hiçbir taciz olayı karşısında sessiz kalmayacağımızı, bulunduğumuz her ortamda teşhir edeceğimizi bildiriyoruz.’**”

Amine ise işkenceyle...

H. Merkezi: Batman'da 18 yaşından küçük olan Amine Demirtaş, ailesi tarafından katledildi. Amine abisi tarafından tahta ve demir sopalarla dövülerek, vücuduna su dökmesinin ardından elektrik verilerek katledildi. Abisi Kasım Demirtaş yaptıklarını kabul ederek, Amine'yi öldürdüğünü söyledi.

Amina'ya demir ve tahta sopalarla saldırdığını söyleyen Kasım, kız kardeşini katletmesinin sebebi olarak kendisinden habersiz telefon kullandığı iddiasını öne sürdü. Amine'nin annesi ve yengesi adli kontrol şartıyla serbest bırakılırken abisi Kasım Demirtaş ile babası M.D. tutuklandı.

Batman Belediyesi Kadın Meclisi; Amine'nin katledilmesini kınamak için eylemler gerçekleştirdi. Kadınlar, belediyede çalışan erkeklerin yakalarına siyah kurdeleler taktı ve belediyenin kapı pencere ve duvarlarına Amine'nin fotoğrafının bulunduğu “**Kadın cinayetlerine dur de. Ben Amine Demirtaş ailem tarafından katledildim. Erkek değil insan yetiştirin**” yazılı stickerlar yapıştırdı.

8 Mart çalışmasında gözaltına alınan kadınlara “ceza”!

Mersin: Mersin Üniversitesi'nde 8 Mart çalışması yapan **Kampüs Cadıları** ve **Yeni Demokrat Kadın** aktivisti 8 kadına bir ay “okuldan uzaklaştırma cezası” verildi. Polis tarafından gözaltına alınan kadınlara “örgüt propagandası yaptıkları” gerekçesiyle soruşturma açılmıştı.

Kadınlar OHAL'e karşı eylemde, sokakları terk etmiyor!

İstanbul: YDK'nın da bileşeni olduğu **Kadın Cinayetlerine Karşı Acil Önlem Grubu** 13 Ağustos günü Kadıköy'de OHAL ve darbeye karşı sokağa çıktı. Boğa Meydanı'nda biraraya gelen kadınlar buradan bildiri dağıtımı yaparak Khalke-don Meydanı'na yürüyüş yaptılar.

“**OHAL'e karşı sokaktayız**”, “Erkek

adalet değil, gerçek adalet”, “**OHAL'e karşı kadın dayanışması**” sloganları atılan eylemde, geçtiğimiz günlerde İstanbul'da yakılarak katledildiği ortaya çıkan trans kadın Hande Kader için de “**Trans cinayetleri politiktir**” sloganı atıldı. Hapishanelerde, sokakta, gözaltında cinsel şiddete izin verilmeyeceği vurgulandı.

Demokrasi ve özgürlük güçlerine karşı; şer cephesinin ilanı

15 Temmuz darbe girişimi, AKP/Erdoğan için tam da itiraf ettiği gibi adeta “Allah’ın bir lütfü” oldu. Darbe girişimi derin denizlerde boğulmakta olan Erdoğan’a atılan bir can simidi işlevi gördü, bu amaca hizmet etti.

Darbeyle birlikte Erdoğan, gerek içeride gerekse de başta Ortadoğu olmak üzere dışarıda yıpranan imajını, iflas eden politikaların yarattığı giderek tecrit olma durumunu tersine çevirecek çok önemli bir rüzgâr buldu. **Denizin ortasında neredeyse durmak üzere olan ve bu sırada su alan bir geminin aniden ortaya çıkan poyrazla yeniden harekete geçmesi** ve yelkenlerini bu rüzgârla şişirmesine benziyor Erdoğan/AKP’nin durumu.

Bu rüzgârın, gemiyi ne kadar ileri taşıyacağı ve batmaktan ne kadar süre koruyacağını kuşkusuz zaman gösterecek. Erdoğan’ın darbe girişimini bastırıldığı sırada ve devamında harekete geçirdiği güçlere bakmak, durumun kendisi açısından oldukça ciddi tehditler taşıdığını ve büyük bir korku anlamak için yeterli. Darbe girişimine karşı bir kalın ya da sigorta olarak devreye sokulan ve planlı bir şekilde işlenen ve geliştirilen kitle faktörü vurgusu, bu korkunun dışı vurumu olarak okunabilir.

Söz konusu tasarrufla yığınların, yaşanan krizden güçlü çıkmak kadar, gelecekte yaşanması muhtemel daha büyük krizler için de hazır hale getirilmeye çalışıldığı anlaşılıyor.

Açık ki 15 Temmuz hâkim sınıf klikleri açısından ciddi bir krizi ifade ediyor. TC devletinin başta Suriye olmak üzere pek çok alanda AKP eliyle yürürlüğe soktuğu politikaların bir iflas ettiği ve devletin “değerli yalnızlığı” doğru giderek daha fazla yakınlaştığı da bir gerçek. 15 Temmuz darbe girişiminden hemen önce AKP’nin dün katil dediği İsrail’le baş döndürücü bir hızla masaya oturması, Binali Yıldırım’ın “dostluk politikasına” dönüş anlamına gelebilecek sözler sarf etmesi, hatta Esad konusunda bile kapiyı aralaması bu gerçeğin küçük sonuçları.

Ancak direksiyonun keskin bir şekilde kırılması bile egemen güçler arasındaki çatışmaya merhem olamadı. Klikler arasında biriken enerji, 15 Temmuz’da kırılarak yüzeye vurdu.

Kutsal İttifak...

Bu sarsıntı ve krizin, müesses nizama zarar vermeden hızlıca atlatılması ve yaraların sarılması için hızlıca harekete geçildi ve 15 Temmuz darbe girişimi, TC devletinin müesses nizamının yeniden örgütlenmesi ve yapılandırılması açısından önemli bir kaldırıca dönüştürüldü. Hâkim sınıfların, sistemin yeniden restorasyonu konusunda belli bir mutabakat sağladığı görülüyor. Bugün Erdoğan etrafında, devletin bekası ve kurucu “ayarlarına” geri

dönülmesi zemininde kurulan bir ittifaktan bahsetmek mümkündür.

Fotoğrafa, TC devletinin tarihsel çıkarları, varlığının korunması ve sürdürülmesi ve bu anlamda kırmızı çizgileri, sistemin bütünsel varlığı üzerinden bakıldığında Erdoğan arkasında saf tutulması da daha anlaşılır olmaktadır. Geline aşamada, **aralarındaki çıkar çatışmalarına**, hegemonya dalaşlarına elbet devam edilecek ancak bu kavga binanın temel kolonlarına asla zarar vermeyecek, kurulu sistemin işleyişine ve resmi paradigmasına halel getirmeyecek bir şekilde yürütülecek. TC devletinin kurucu ideolojisi, “tek millet”, “tek vatan” ve “tek devlet”le çerçevenilmiş tekçi zihniyet yeniden üretilecektir. Devlet, bu ek sende yeniden örgütlenecek ve düşmanlarına karşı savaşına devam edecektir.

Türk hâkim sınıflarının neredeyse tek bir ağızdan koro halinde 15 Temmuz darbe girişimini durduran AKP ve millete methiyeler dizmeleri bundandır. Egemenler, Erdoğan figürü ve kaptan köşkünde hala tutmaya karar verdikleri AKP eliyle devleti, yeni koşullara uygun bir şekilde hızlıca örgütlemek peşindedir.

Devletin bu reorganizasyonu, egemen sınıflar arasında ortaya çıkan mutabakat etrafında gelişecektir. Ergenekon ve Balyoz davalarından tutuklanan askerlerin, Kemalist-ulusalci kadroların serbest bırakılmasından hemen sonra Doğu Perinçek’in dile getirdiği “biz değişmedik AKP, bizim çizgimize geldi” sözü bu ittifakın ideolojik-politik düzlemini ortaya koyuyor.

AKP’de bugüne kadar görülmedik düzeyde yaşanan Mustafa Kemal vurgusu ve bayrak sevgisi bunun sonucudur.

AKP/Erdoğan özellikle 1 Kasım seçim başarısını tetikleyen milliyetçi, ırkçı çizgisini; Kürt düşmanlığını, emek sömürüsü ve temel hak ve özgürlüklere dönük saldırganlığını, Kemalist, ulusalcı söylemlere daha fazla başvurarak geliştirecektir. Ahmet Hakan’ın 15 Temmuz’dan hemen sonra Hürriyet’teki köşesinde Mustafa Kemal’i yeniden keşfetmesi, bu yeni çizginin işareti olarak okunabilir.

Faşist, gerici Türk-İslam sentezini geçmişten beri savunan bir gelenekten gelen AKP’nin bugün İslamcı vurgulara, söylemlere uygulamalara devam etmekte birlikte **daha çok Kemalist-ulusalci bir dil ve çizgiyi** öne çıkaracağı söylenebilir. AKP, TC’nin kuruluşundan bu yana Kemalist’lerin “gerici”, “yobaz”, ya da “şeriatçı” söylemleriyle uygulayageldiği baskı, yasak ve ötekileştirme politikalarına karşı biriken büyük öfkeden beslenerek, bu enerjiyi arkasına alarak **büyüdü ve giderek devletin merkezine doğru ilerledi**. Geline aşamada AKP’nin toplumun muhafazakarlaştırılması da denilebilecek yaklaşımdan vaz-

geçmeden Kemalist söylemleri kendi meşrebince yorumlayarak yaşama geçirmeye çalışacağı anlaşılıyor. Mustafa Kemal’in “Egemenlik kayıtsız, şartsız milletindir” sözünün A. Menderes’in ilk kullandığı biçimiyle “hâkimiyet milletindir” şeklinde servis edilmesi de buna örnektir. Elbette AKP/Erdoğan’ın bu değişikliğe iten iç nedenler de vardır. Cemaate karşı Kemalist-ulusalcılarla yapılan ittifak, AKP/Erdoğan kimi değişikliklere itmiştir. Önümüzdeki günlerde bu etkinin başka pek çok görünümü ile daha karşı karşıya kalacağız. Zira **İçerde çatışma tüm hızı ve yoğunluğuyla devam edecek** hatta daha da gelişecek, kriz daha da büyüyecek.

Faşizmin Yenikapısı!

6 Ağustos günü İstanbul Yenikapı’da “Demokrasi ve Şehitler” adıyla düzenlenen miting, bu genel çerçevede içinde okunduğunda, sistemin resmi paradigması zemininde yeniden üretilmiş, devletin bütünlüğünün ve varlığının yeniden tesis edildiğinin dosta-düşmana ilan edilmesi anlamına gelmektedir. Bu **sürecin esas aktörü de Erdoğan** olacaktır. Bu konuda hâkim sınıflar nezdinde kurulan ittifaka paralel her siyasi parti bir pozisyon almıştır. CHP’nin AKP’nin şovunun bir parçası olması ya da MHP’nin artık aleni hale gelen koltuk değneği durumu bu gerçeğin sonuçlarıdır.

6 Ağustos’ta devlet, “başkomutan Erdoğan”ın önderliğinde, çeşitli milliyet ve inançlardan; cinsiyet ve kimliklerden emekçiler üzerinde kurduğu tahakkümde **rüştiünü ispat etmiş** ne kadar katil, mafya, tarikat ya da cemaatçi vb. güç varsa sahip çıkmış ve onları katnatları altında toplamış ve meydan okumuştur. Bu meydan okuma açık ki, başta Kürt halkına, devrimci, ilerici ve demokrat güçleridir. İnsanca bir yaşam, adalet ve özgürlük isteyen, bunun için mücadele veren **tüm toplumsal güçleridir**. Yenikapı’ya HDP’nin çağrılmamasının nedeni tam da budur.

Yenikapı’da, bu toprakların “sahiplerinin” verdiği bir devlet, aile fotoğrafı vardır. Bu fotoğrafta demokrasi ve özgürlük mücadelesi veren **HDP elbette yer almayacaktır**. 6 Ağustos’ta devlet, yeni sürecin rejimini OHAL, hedefini ise tüm emekçiler olarak ilan etmiştir. 6 Ağustos’ta hâkim sınıflar, iç çatışmalarına rağmen devletin, sistemin bekası etrafında bir araya geldiklerini ve sınıf düşmanlarına karşı **savaşı büyüteceklerini ilan ettiler**.

Önümüzdeki günler, hak gaspları, sömürü ve zulüm politikalarının şiddetlenmesi; Kürt halkına yönelik saldırganlık ve katliamların artacağı bir sürece kapı açacaktır. Buna karşı emek, demokrasi ve **özgürlük güçlerinin bir araya geliş stratejik bir önem taşımaktadır**.

TC-Rusya “yakınlaşması” ve geleneksel şantaj politikası

2011 yılı Suriye iç savaşı ile başlayan ülkeler arası politik süreç gelinen aşamada fabrika ayarlarına döndürülmeye çalışılıyor. Birçok açıdan değerlendirilmeye tabi tutulacak 5 yıllık dönemde, emperyalistler arası dengelerin kimi zaman gerildiği kimi zaman ise kapalı kapılar ardından yapılan hesaplarla stabilize edildiği süreçleri gördük.

Kobanê'nin kurtuluşu ve devamında Rojava'nın örülmesi ile sadece Türkiye'nin değil birçok ülkenin Suriye'ye dair politikası değişti. Ekonomik ve siyasal anlamda iç ve dış politikayı da etkileyen Rojava süreci, bugün Ortadoğu'daki dengelerin ana kolonunu oluşturmaktadır. TC devleti de Kobanê zaferi ve Rojava'nın inşasının yarattığı atmosferi, iç savaşı körüklemek ve devamında ortaya çıkan faşist, milliyetçi ve şovenist zehri kendine panzehir olarak kullanmak şeklinde değerlendirmiştir.

Şu açık bir gerçektir ki; TC için Suriye bir dış politika olduğu kadar aynı zamanda iç politikanın önemli bir parçası olagelmıştır. Bu durum Suriye yanlısı bölge devletleri ile sorunları büyütmenin de zeminini beslemiştir. Bunun en net örneği ise kuşkusuz DAİŞ güzergâhlarını koruma adına Rusya uçağının düşürülmesidir.

Uçak krizinin ardından Rusya ile ilişkileri bozulan TC, Rusya'nın yaptırımları karşısında ciddi daralmalar yaşamıştır. Ekonomik ambargo özellikle turizm sektörünü etkilemiş ve bu noktada komprador sermaye gruplarının da dayatması sonucu Putin'e birözür mektubu gönderilmiştir. Bunlar elbette önemli etkenler olmakla birlikte, meselenin özünü hiç kuşkusuz politik alanda yaşanan gelişmeler oluşturmaktadır. Politik arenada giderek yalnızlaşan TC'nin Rusya ile ilişkilerinin normalleşmesi aynı zamanda ABD ve Rusya'nın anlaşması dâhilinde de değerlendirilebilir. Rusya ise açıktır ki bunun tadını çıkarmanın derindedir.

Rusya-TC yakınlaşması neyi ifade ediyor?

TC'nin Rusya ile ilişkileri ciddi bir tartışma konusudur. 9 Ağustos günü gerçekleşen Rusya-TC görüşmesi birçok veriyi ortaya koyuyor. 15 Temmuz darbe girişiminin Rusya'nın yardımıyla önlendiği, ABD ve AB'nin ise darbeyi desteklediğine ilişkin açıklamalar TC'nin Rusya'ya yakınlaşmasının iç politikadaki propaganda ayağını oluşturuyordu elbette.

Yine de Rusya ile TC'nin yakınlaşması durumunu, “TC ekonomik ve siyasal bağımlılığını ABD'den Rusya emperyalizmine taşıyor” şeklinde okumak yanlış olur. Zira konjonktürel olarak bu durumun verili bir yanı söz konusu değildir. Avrasya'nın hakimiyeti gibi bir öze sahip olan Suriye iç savaşı esas olarak ABD'nin Avrasya tahayyülünü ifade etmekte-

dir. Bu durum karşısında TC'nin Rusya'ya yakınlaşması gibi bir durum sağlam bir zemine sahip değildir. Ancak bu yakınlaşmayı -böyle bir yanı olmakla birlikte- tek başına TC'nin işine gelmeyen durumlarda ABD'ye karşı şantaj politikasının devreye sokulması olarak okumak da eksik bir yaklaşım olacaktır.

Tüm diğer uluslararası ilişkiler ve hesapları gözardı etmeksizin söylemek gerekir ki, TC'nin Rusya ile yakınlaşmasının altında Rojava, yani Kürt meselesi yatmaktadır.

TC, Rojava'nın varlığının kendisine nasıl bir tehdit oluşturduğunu çok iyi bilmektedir. Bu noktada ise efendilerinden gereken desteği görmemektedir. Zira ABD, Suriye iç savaşında başlangıçta elde edemediği hesaplarını başka bir frekanstan devam ettirmekte ve bu kapsamda Rojava'yı kendine bağlama umudu ile çeşitli şekillerde desteklemektedir. Bu durumdan zararlı çıkacak olan Türk hakim sınıfları ise ABD'nin Rojava desteği karşısında önemli bir çıkmazda bulunmaktadır. 15 Temmuz darbe girişiminin arkasında ABD olduğu iddiasının altında da bu çıkmaz bulunmaktadır.

Nitekim darbe girişimi sonrası ilk temasın Rusya ile gerçekleşmesi ve bu temasta Rojava gündeminin kapladığı alan, bu çıkmazın sonucudur. AKP, ABD ile anlaşmaya varmadığı sorununu Rusya'ya taşıyarak kendine destek istemektedir. Bu noktada gereken desteği bulabilir mi bilinmez ancak bu panik ile özellikle OHAL sürecini Kürt Ulusal Hareketi'ne dönük saldırıya dönüştüreceği açıktır.

TC ve geleneksel şantajı

TC bir yandan ABD'nin Rojava'yı desteklemesi karşısında Rusya ile ilişkilerine hız kazandırırken diğer yandan ABD ile bozulan ilişkilerinin kendi çıkarları doğrultusunda düzeltilmesini istemektedir. Bu noktada yeni olmayan şantaj politikası ile çelişkilerden yararlanmayı amaçlamaktadır.

Bu şantaj planı çerçevesinde iç politikada

TC'nin Rusya ile yakınlaşmasının altında Rojava, yani Kürt meselesi yatmaktadır.

Fethullah Gülen'in ABD'den iadesi için kitleler seferber edilmeye çalışılmakta, dış politikada ise Rusya'yla yakınlaşarak mesaj verilmektedir ABD'ye. Ancak bu öylesine bir handikaptır ki, TC, baş düşmanı ilan ettiği Esad'ı kanatları altında tutan, en büyük korkusu olan Rojava hükümetiyle temaslarda bulunan, temsilcilik açmasına izin veren Rusya'dan medet ummaktadır.

TC ABD ilişkileri açısından bu şantaj politikası yeni değildir. 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı'ndan sonra ABD ve Rus Sosyal Emperyalizmi arasında süren “Soğuk Savaş” döneminde Türkiye-ABD ilişkilerinde kriz yaşanırken Türk devletinden blok değiştirme sesleri yükselmeye başlamıştı. Öyle ki dönemin başbakanı Demirel bir yandan komünizme karşı savaş açarak “Komünistler Moskova'ya” naralarını atarken bir yandan da RSE'nin kredileri ile İskenderun Demir Çelik, Seydişehir Alüminyum gibi kamu yatırımları yapıyordu. Bu dönemde TC, ABD ile efendi uçak ilişkisini devam ettirmekte diğer yandan Doğu Bloku ile ilişkilerine ağırlık vererek batıdaki elini güçlendirmenin derdiyle uğraşıyordu. Aynı şekilde 1964'te TC ve ABD ilişkileri Kıbrıs yüzünden gerilince dönemin Başbakanı İsmet İnönü “Yeni bir dünya kurulur, Türkiye de yerini alır” diyerek tehditleri savurmuştu. Devamında ise kriz bu kez E-cevit başbakanlığında “Duvarın öte tarafına atlamak” şeklinde devam ettirilmişti.

Milli mücadele sürecinde Kemalistlerin uyguladığı bu politika bir gelenek olarak devam etmektedir. Bugün ise AKP tarafından dillerden düşürülmeyen “Yeni Türkiye, yeni dünya” sloganı ve Rusya ile ilişkilerin sıklaştırılmasını ABD ile süren bir pazarlığın bir parçası ancak ABD'nin alternatifi veya ABD'den kopma olarak tanımlamak doğru olmaz.

Olimpiyatlar başladı: Bir tarafta yoksulluk, bir tarafta sermaye!

2016 Yaz Olimpiyat Oyunları Brezilya'nın Rio de Janeiro kentinde protesto gösterileriyle başladı. Devlet bütçesinden milyar dolarlar harcanarak gerçekleştirilen olimpiyat organizasyonuna karşı Brezilya'nın yoksul halkı 2014 Dünya Kupası'nda olduğu gibi yine sokaklara çıktı. Olimpiyat açılış stad içerisinde görkemli kutlanırken dışarıda halk polisle çatıştı.

12 milyar dolarlık 2016 Yaz Olimpiyat Oyunları öncesinde gecekondü mahallesinde yaşayan 4 binden fazla aile evsiz bırakıldı. Bu yıkımlarla devlet bütçesinden harcanan milyar dolarlar yoksul halkı öfke ile sokaklara döktü. "Görkemli" ve "ihtişamlı" açılışların yapıldığı, oyunların oynandığı Brezilya'da ekonomik krizin yükselmesiyle beraber halk açlık, sefalet ve yoksulluk çekiyor.

Yoksul halkın evleri yıkılıyor

Brezilya'da özellikle eğitim ve sağlık hizmetleri doğrultusunda kullanılabilir milyarlarca dolar birkaç haftalık bir gösteride heba ediliyor. Olimpiyatlar bittikten sonra ya çürümeye terk edilecek ya da sermaye projelerine devredilecek devasa tesisler için doğa ve çevre katliamı yapıldı, evler yıkıldı.

Yaşamın pahalılaştığı kentte açlık ve yoksullukla boğuşan halkın zorla tahliyeler ve mahalle yıkımları ile birlikte kentte barınmasına dahi tahammül edilmiyor. Güvenlik adı altında kamusal alanların askerleştirilmesi ile polis şiddeti de artıyor.

Olimpiyatlara ev sahipliği yapan ülkelerde, olimpiyat tesislerine yer açmak için ya da yer

açılacağı bahanesiyle yoksul, emekçi mahallelerdeki insanların evlerin el konularak oralara pahalı ve gösterişli yapılar dikiliyor. Kapitalizmin bu hamleleri ile birlikte sporu kullanarak kendisine rant sağladığını görmekteyiz.

Bu sadece Brezilya'da yapılmış bir şey değil; Olimpiyat, Dünya Kupası, Avrupa Kupası vb. organizasyonlara ev sahipliği yapan hemen her ülkede görülmektedir.

Spor, burjuvazinin en önemli pazarlarından biri oldu

Kapitalist-emperyalist sistem içerisinde gerçekleştirilen her faaliyetten kâr elde etmektir. Bu çeşitli faaliyet ve dallarda olduğu gibi spor da da böyledir.

Her şeyi meta haline getirmekte sınır tanımayan kapitalizm sporu da metalaştırarak kendine bir pazar yaratmış ve bu pazarı her gün daha da genişletip derinleştirmektedir. Dünya Kupası, Olimpiyatlar, NBA, Formula 1 vb. organizasyonlarda sadece televizyon geliri milyar dolarları bulmaktadır. Bununla birlikte günler, aylar öncesinden yapılan organizasyon reklamları, ihalelerle yapılan stad ve yapılar, konaklama vb. birçok kâr kaynağı ile burjuvazinin iştihanı kabartmakta ve sermayesini buralara akıtmaktadır.

Tek başına futbolu bile ele aldığımızda bugün 500 milyar doların döndüğü bir pazarın varlığını görürüz. Spor kulüpleri birer şirket olarak burjuvazi tarafından yönetilirken, taraftarlar da birer müşteri durumundadır.

Peru'da kadın direnişi

Perulu kadınlardan oluşan ve sosyal medya üzerinden örgütlenen, Ni una menos: movilización nacional ya (Bir kadın daha öldürülmeden: Ülke çapında harekete geç) grubu kendisini, Peru'da kadına yönelik şiddet, taciz ve ayrımcılığa karşı stratejik bir ayaklanma platformu olarak tanımlıyor.

Grubun yaptığı #NiUnaMenos sosyal medya çağrısı üzerinden 56.000'den fazla kadının kendi tanıklıklarını paylaşmaya başlaması platform için bir dönüm noktası olurken aynı zamanda dayanışmayı yükseltmesiyle birlikte girişimin gücü de artıyor. Zamanla platform içinde kadınlara psikolojik ve hukuksal destek veren komiteler kuruyor ve grup sorgulayan, kınayan, birbirinin yaralarını sararak kendi stratejilerini yapan bir yer haline geliyor.

Kadınlar protesto eylemi yaptı

Peru'da, Ni una menos platformu 13 Ağustos tarihinde, Lima sokaklarında büyük bir protesto eylemi gerçekleştirdi.

Latin Amerika'daki ülkelerin birçoğunda olduğu gibi, Peru'da da kadına yönelik şiddete karşı kurumsal tepki yok denecek kadar az. En kötüsü ise, kadınların muhtemelen olayı provoke edecek bir davranışı olduğunu düşünen ve insanlık dışı saldırıları haklı çıkarmaya çalışan erkek egemen bir anlayış var. Bunlara ek olarak, yargısal süreçlerdeki saçmalık, kitle iletişim araçları ve Katolik Kilisesi genellikle kadın haklarının ve özgürlüklerinin ihlalinde birbirlerinin suç ortakları.

ABD tarihinde en büyük hapisane grevi

H. Merkezi: ABD hapisanelerinde 9 Eylül'de kitlesel iş durdurma eylemlerinin ve açlık grevlerinin gerçekleştirilmesi planlanıyor. İşçi ve tutuklu hakları örgütlerinin, ırkçılık karşıtı hareketlerin koalisyonu ile örgütlenen grevlere 20 eyaletten mahkûmların katılması bekleniyor.

Tutsak İşçiler Örgütlenme Komitesi (IWOC) zorla çalıştırılmaya karşı yükselen direnişi "Amerika'da köleliğe karşı isyan çağrısı" olarak tanımlıyor. 9 Eylül aynı zamanda ABD tarihindeki en kanlı hapisane isyanı olan Attica Hapisane isyanının da yıldönümü.

Brezilya'da işçiler işgal eylemi yaptı

H. Merkezi: Brezilya'da Topraksız Köy İşçileri Hareketi (MST) "Toprak reformu için ve darbeye karşı Ulusal Mücadele Günü" kapsamında, işgal eylemi gerçekleştirdi.

MST tarım reformlarının hızla yürürlüğe konmasını talep etti. MST, başka bir şirkete kiralanırken, haklarını ödemediği 3 binden fazla işçiyi işten çıkaran Atalla Grubu'na ait toprakları ve Naoum Grubu'na ait içerisinde büyük malikânelerinde bulunduğu toprakları işgal etti.

Tasfiyecilik ile mücadele doğru çizgiyi oturtma mücadelesidir

Lenin, Tasfiyecilik Üzerine adlı makalesinde, tasfiyeciliği sınıf mücadelesinin ideolojik olarak yadsınması şeklinde tanımlarken, bir devrimci örgüt için ise tasfiyeciliğin “*yasadışı bir sosyal-demokrat partinin gerekliliğini yadsımak*” anlamı taşıdığı ifade eder.

Bu soyut tanımı derinleştirmeden ve konuyu güncel bir tartışmaya bağlamadan evvel, belirli tespitleri koymak adına ilk elden belirtilmesi gereken nokta, bahse konu “gerekliliğini yadsıma”nın ve “vazgeçme”nin; cepheden bir ret halini değil, kaynağını dogmatizmden alan ve pratik alana dahil olan onlarca pratiği ve yönelimi işaret ettiği gerçeğidir. Bu anlamda tasfiyecilik, devrimci komünist olmanın gerekliliklerini yerine getirmemeyi, proleter ideolojiyi özümsememeyi ve geliştirmemeyi, ilke ve yöntemleri rafa kaldırarak örgütlenmede liberal, pratikte ise kitlelerden kopuk kalmayı vb. vb. içermekte; tüm bunların toplamı ise politik çizginin silikleştiği ve örgüt olma gerçekliğinin yadsındığı bir bünyeye işaret etmektedir.

TDH açısından ciddi bir ideolojik kırılma alanına tekabül eden bu durum, özellikle 1980’li yılların ardından ülke toplumsal muhalefetine ciddi anlamda sirayet eden bir hal alırken, TDH’nin bütününe ise kitlelerden kopuk ve ezilen yığınların ihtiyaçlarına göre şekillenmeyen, onların politik istenç ve taleplerini örgütleyemeyen bir hale itmiştir. Bu da öznelere, kavrayışta ve ideolojide bilimsel sorgulayıcılıktan uzak, pratikte ve çalışma tarzında bürokrat, örgütlü yapıda ise kafa-kol ilişkilerine mahkum kılmaktadır.

Çuvaldız Devrimci Örgüte...

Çerçeve tasfiyecilik olunca, tarihçesi, enternasyonal alanda ve ülke bazındaki karşılıkları çok boyutlu bir tartışmayı koşullamakta ve bu da kapsam itibari ile bir gazete sayfasını aşmaktadır. Bu nedenle konuyu daraltmak adına, eleştirinin en doğrudan yöneltilebileceği alana, yani özne olana/devrimci olana dair bir kapsam koymak yerinde olacaktır. Zira, bahse konu eleştirilerin hem temel yönü hem de eleştirinin işaret ettiği sorunu çözüme kavuşturmanın beşiği devrimci örgütlenmedir.

Bu anlamda tasfiyeciliğin açtığı yaralar olan çalışma tarzında bürokratizm ve örgüt-

lü yapıda kafa-kol ilişkilerinin ilk kaynağı kitlelerden kopmaktır. Doğrudan pratiğe yönelik bir organizasyon olan devrimci örgüt, kitlelerin çelişkilerini ve muhalefetine örgütleyemediği, onlarla arasındaki mesafeyi genişlettiği oranda “kendisi ile olan meşguliyetini” artırmakta, bu da onun pratiğini dar bir “iç mesele” aralığına tıkamaktadır. Devrimci örgütün temel misyonu olan devrimci politika ve pratik, TDH özgülünde yerini “günü kurtarma” pratiğine, sürekli olarak da “kendisini tartışma” haline itmektedir.

Bu durumun yarattığı ideolojik kırılma, bir savrulmaya işaret etmekte ve bünyeyi savunmasız bıraktığı gibi devrim iddiasını da silikleştirmektedir. Açık olan şudur ki, kitlelerden kopuş “misyonunu oynayamama” haline işaret etmekte ve bu da politik çizginin silikleşmesine, politik olanın, ideolojiye ait olanın ve devrimci olanın hükmünü yitirmesine sebep olmaktadır.

Kitlelerle kaynaşmanın (günümüze göre) daha ileri noktada olduğu ’70’li yılları ve görece 90’ların son yarısını saymazsak, geçkondu direnişlerinden grev ve toprak işgallerine, ödenen bedellere vb. rağmen bugün kitlelerle kaynaşmaktan uzak bir noktadayız. On yıllardır kitleler üzerindeki etki gücü, kurumsallaşmış örgütlülük yapısı ve önderlik sorunu TDH’nin kronik problemleri olarak süreğenliğini korumakta, Gezi İsyanı gibi bir hareketlilik karşısında bile yaklaşım “ders çıkarmanın gerekli olduğu” belirlemesi dışına taşmamaktadır.

Bu temelde Mao yoldaşın Koalisyon Hükümeti Üzerine başlıklı makalesinde “*Her doğru görev, siyaset ve çalışma tarzı, belirli bir zaman ve yerde kitlelerin isteklerine (ve ihtiyaçlarına-yzr) uygun düştüğü yerde kitlelere bağlanmakta, her yanlış görev, siyaset ve çalışma tarzı, belirli bir zaman ve yerde kitlelerin isteklerine (ve ihtiyaçlarına-yzr) ters düştüğü zaman kitlelerden koparmaktadır*” sözü ile işaret ettiği durum, tam da bahsettiğimiz pratiğin zararına işaret etmektedir.

Kadrolar ve yozlaşma...

Bahse konu durumun en deşifre olduğu alan ise, örgüt yapısı ve kadrolar olmaktadır. Zira, tasfiyeciliğin etkisi politik çizgiyi rafa

kaldırdığı anda, örgüt açısından devreye kafa-kol ilişkileri girmekte, bu da bürokratik çalışma tarzına koltuk değneği olmaktadır. Her çalışma tarzı ve ele alış kendi kadro profilini yaratırken, bahse konu kurumsallaşma ve önderlik sorunlarını çözemeyen, daha doğrusu bu çözümü dolaysız kitle pratiğinde aramayan bir devrimci örgütün yaratacağı kadro profili ise, kararları uygulamada politika ilgisiz ve çalışma tarzında memur zihniyetli, dedikodu kültürüne bulaşmış, sorgulama ve geliştirmeden uzak, yetinen ve biat eden nitelikte olmaktadır.

Bu realitenin bir ayağı ideolojik ve siyasi gerilik olurken, diğer ayağı da soruna karşı müdahaleye doğru önderlik edilememesi ya da bu misyonu üstlenenlerin sorunun merkezinde durmasıdır. Zira, örgüt olmanın gerekliliği, eleştiri-özeleştiri mekanizmasını dinamikçe işletmeyi, demokrasiyi ve “altta” olanın “üstte” olanı sorgulayabildiği, karar ve yönelime katılabildiği ve ideolojik sağlamlık ve iş yapabilmenin görevlendirmede temel kriter olduğu bir yapıyı koşullamaktadır.

Sonuç olarak; tespitini yaptığımız tasfiyecilik ile mücadele, özü itibari ile doğru ideolojik-siyasi-örgütsel çizgiyi oturtma mücadelesidir. Aktardığımız tablonun pozitif yanı, çelişkiyi açığa çıkaran koşullardır. Zira, bu koşullar içerisinde ancak pozitif tutum alınabilecek zemin açığa çıkartılabilir. Bu anlamda esas olan, doğru ideolojik-siyasi çizgide ısrar etmek ve bunu gerçek kırma mücadelesi vermektir.

Kavgada Ölümsüzleşenler

Katip Saltan: Almanya’da işçi olarak çalışan Saltan, Proletarya Partisi’nin yurtdışı çalışmalarına katıldı. 19 Ağustos 1980’de faşistler tarafından katledildi.

Hüseyin Kılıç: Dersim’in Zağge köyünde doğan Kılıç, devrimci mücadeleye Proletarya Partisi saflarında katılarak gerilla alanına geçti. 20 Ağustos 1983 gecesini, emniyet mandalı açık olan silahın yanlışlıkla silahın ateş almasıyla yaralanan Kılıç, tedavi gördüğü sırada ihbar edildi, işkenceyle katledildi.

Kepir Çatışması

23 Ağustos 1992 tarihinde on kişilik gerilla birliği, Pulur’da bulunan Kepir Yaylası mevkiinde ihbar sonucu pusuya düşürüldü. 12 saat süren çatışmada, **Yıldız Ayriç, İmam Cem İşitmez, Akın Uzun, Dursun Erkul ve Meral Gezer** katledildi.

Bahse konu durumun en deşifre olduğu alan ise, örgüt yapısı ve kadrolar olmaktadır. Zira, tasfiyeciliğin etkisi politik çizgiyi rafa kaldırdığı anda, örgüt açısından devreye kafa-kol ilişkileri girmekte, bu da bürokratik çalışma tarzına koltuk değneği olmaktadır.

DOSYA: Tarihi avcılarının elinden alan kadınlar

“Kadının ufkunu genişleterek güçlendirin aklını..”

Bir önceki sayımızda kadın filozoflar üzerinden iki sayımızı ayıracağımızı belirtmiştik. Ancak erkeklerin elinde olan tarih tarafından yutulmaya çalışılan o kadar çok kadın filozof varmış ki! Dolayısıyla bir sonraki sayımızda da kadın filozoflar yer alacak. “Varsın olsun böyle teknik hatalar olsun; önümüzdeki tüm sayıları kadın filozoflara ayırmış olalım” diyerek dosyamıza devam ediyoruz.

Olympe de Gouges: 7 Mayıs 1748-3 Kasım 1793 tarihleri arasında yaşamıştır. Küçük burjuva bir aileden gelen Olympe'nin gerçek babası bazı söylentilere göre, Aydınlanma Hareketi'nin önemli isimlerinden, Jean-Jacques Lefranç de Pompignan'dır. Ailesinin koyduğu ad, *Marie Gouze*'dir. Seemediği bir kişiyle evlendirildikten sonra kocasının ölmesiyle *Olympe de Gouges* adını almıştır.

Kariyerine oyun yazarlığı ve şiir ile başlamış, fakat siyasi yazıları ve felsefe ile ünlenmiştir. Felsefe alanındaki ilk olarak “Kadınlar İçin Felsefenin Ana Hatları” adlı eserini ortaya koymuştur. Fransız Devrimi sırasında çok aktif olan Olympe, ölüm cezasının kaldırılması, mahkemelerde halk jürilerinin kurulması, Fransız sömürgelerindeki kölelerin özgürleştirilmesi, evlilik dışı çocukların tanınması, evlat edinilmesi, gelir vergilerinin adaletsizliği, yoksulluk konularında mücadele verdi.

Tüm eşitsizliklerin kaynağı olarak erkeklerin kadınlar üzerindeki iktidarını görüyordu. Dini evliliğe karşıydı, cinsel özgürlüğü savunuyordu.

Okuma-yazma bilmiyordu ve çalışmalarnı okuma yazma bilen birisinin yardımıyla yapıyordu. Bir tiyatro grubu kurarak, “*L'Esclavage des Nègres*” adlı kölelik karşıtı bir oyun yazdı. Fakat oyunun konusu ve yazarının kadın olmasından dolayı, oyun Fransız Devrimi'ne kadar basılmadı. Fransız Devrimi'ni en çok destekleyenlerden biri olmasına karşın devrim sonrası yaptığı gözlemlerde hakların ve eşitliğin sadece erkeklere yönelik olduğunu gördüğünde Fransız Devrimi'ne olan inancını da yitirdi. Fransız Devrimi'nden sonra meclisin çıkarttığı Erkek ve Yurttaş Hakları Bildirgesi'ne karşılık olarak, 1791 yılında **Kadın ve Yurttaş Hakları Bildirgesi**'ni yayımladı. Toplumsal cinsiyet eşitliğine dayalı evliliği savunuyordu ve Rousseau'nun yazdığı “*Toplum Sözleşmesi*”ne karşılık “*Kadın Toplum Sözleşmesi*”ni yazdı.

Devrim sonrası yapılan yanlışlar karşısında daha eleştirel ve sert yazmaya başlamıştı ve sonunda, eserleri nedeniyle 1793'ün Temmuz ayında tutuklandı. Avukat

hakkı verilmediğinden savunmasını kendi yaptı ve bu savunmalar arkadaşları tarafından yayımlandı. 3 ay tutuklu kaldıktan sonra 3 Kasım 1793 yılında giyotin ile idam edildi.

Mary Wollstonecraft:

Olympe de Gouges ile aynı dönemlerde, 27 Nisan 1759-10 Eylül 1797 tarihleri arasında yaşamıştır.

Londra'da doğan Mary'nin babası şiddet uygulayan ve alkolik biriydi, annesi sürekli olarak şiddet görüyordu. Babasının etkisiyle beraber yaşadığı dönemde kadınların eğitim görmesine karşı olunması nedeniyle okula gidemedi. Buna rağmen okuma-yazmayı bir kahyadan öğrenen Mary, daha evlilik yapmak istemediğinden evden ayrılma kararı aldı. O dönemde evlilik, kadınlar için tek geçim kaynağı olarak gösteriliyordu, ayrıca başka seçenekler yok denebilecek kadar azdı. Mary evliliğin kadını köleleştirdiğini düşünüyordu ve karşı çıkıyordu.

Evden kaçtıktan sonra, arkadaşı Jane Arden'in yanına gitti. Burada, dönemin ünlü filozoflarından olan Jane'in babasından dersler alıyordu. Kitaplar okuyor ve bu kitapları tartışacak ortam buluyor, aynı zamanda da politik ve sosyal konularda fikir üretiyordu. Mary bu ortamdan çok hoşnuttu ve çok yakın arkadaşı olan Jane'e karşı da derin duygular besliyordu. Bir kadın olarak başka bir kadına beslediği duygulardan utanmayarak Jane'e bunu söyledi fakat aynı karşılığı bulamadığında, Jane'in yanından ayrıldı.

Bu sırada birçok iş yaptı. Bunların arasında en önemlisi ise, toplumsal eleştiri ve roman yazarlığı olmuştur. Bunun dışında, mürebbiyelik, zengin kişilere gezi ve etkinliklerde refakat etme, öğretmenlik ve okul müdürlüğü yapmıştır. Mürebbiyelik yaptığı sıralarda kız çocuklarının eğitimi üzerine düşünmeye ve yazmaya başlamıştır. Kız çocuklarının hanım hanımıcık ve benzeri terimlerle değil de, disiplinli, dürüst ve rasyonel bir eğitimle yetişmeleri gerektiğini savundu. Bu dönemde, “Thoughts on the Education of Daughters (Kız Çocukların Eğitimi Üzerine Düşünceler)” adlı kitabı yazdı. Mary kadınların eğitim hakkının yanında cinsellik haklarını da savunan bir kadındı.

Bu sıralarda kocasından dayak yiyen ablası Eliza'yı kurtardıktan sonra yakın arkadaşı Fanny, kız kardeşleri Eliza ve Everine'le

birlikte bir okul açtılar fakat Fanny'nin hastalanması sonrası okul ile ilgilenemedi. Hastalıktan ölen arkadaşı üzerine “Mary: A Fiction” adlı ilk romanını yazdı. Daha sonra da ilk çocuk kitabı olan, “Original Stories from Real Life (Gerçek Hayatın Orijinal Hikayeleri)”ı yazdı. Bu kitap onun ilk ve tek çocuk kitabıdır, kitapta gerçek hayatın maddelerde olmadığını anlatıyordu.

O feminizmin ilk öncüsü olarak kabul edilen ve 1790 yılında Fransız Devrimi'nin karşı-devrimcisi olan Edmund Burke'e karşı “İnsan Haklarının Korunması” adlı yazıyı yayımlayan kişidir. Bununla birlikte de “Jüponlu Sırtlan” lakabını almıştır. Daha sonra yazdığı “Kadın Haklarının Savunulması” adlı kitabıyla kadınların sorunlarını ve yapılması gerekenleri ilk defa bu kadar açıktan dile getiren ilk kadın olmuştur.

“Kadının ufkunu genişleterek güçlendirin aklını; körü körüne itaat sona erecektir; ancak, iktidar her zaman körü körüne itaate ihtiyaç duyduğundandır ki zorbalara ve şehvet düşkünleri, haklı olarak karanlıkta tutmaya çalışırlar kadını; çünkü bunlardan birincisinin tek istediği bir köledir, ikincisinin istediği ise elinde tutacağı bir oyuncak.” (Kadın Haklarının Savunulması) Bir diğer eseri ise, “Fransız Devrimi Hakkında Tarihsel ve Ahlaksal Görüşler” adlı kitabıdır. Daha sonra, Mary de, Olympe gibi Fransız Devrimi'nin kadınlara değil sadece ayrıcalıklı bir erkek grubuna eşitlik ve demokrasi getirdiğini hayal kırıklığı içinde görerek eleştirel tarafa geçti.

Mary ikinci çocuğunu doğurduktan 10 gün sonra, doğum sırasında plasenta patlaması sonucu hayatını kaybetti.

Tekeller/Kartellerle ekonomik barış

15 Temmuz darbe girişiminden itibaren ekonomik, siyasi ve askeri yönden çok hızlı gelişmeler yaşanıyor. Hem Kanun Hükmünde Kararnamelerle (KHK) hem de Meclisten geçen yasalarla, 15 Temmuz öncesinde çıkarılması zaman alacak, klikler arası çelişkilerden dolayı belki yapılamayacak (mesela Kuvvet Komutanlarının Millî Savunma Bakanlığı'na bağlanması) düzenlemeler peşpeşe yapılıyor.

R. T. Erdoğan'ın başında bulunduğu klik, devlet kurumlarında ve askeriyede yaptığı gözaltı, tutuklama ve açığa alma operasyonlarının sonucunda ortaya çıkan zaafı hızlı bir şekilde aşmaya çalışıyor. Bu adımların önemli bir kısmının ekonomide yaşandığını görüyoruz. Yerli ve yabancı sermaye gruplarına sözler verilmekte, büyük destekler sunulmaktadır. Öyle ki, **Sabancı Holding**'in ortağı İngiliz sigorta tekellerinden **Aviva**'nın Avrupa CEO'su, Bireysel Emeklilik Sigortası'na (BES) verilen % 25 devlet katkısı için "Dünyada böyle destek görmedik" açıklaması yapmaktadır.

Sermaye gruplarına bu şekilde bol kepçe ile dağıtım yapabilmeyen en önemli koşulunun, halktan toplanacak vergilerin artırılması, artı-değer sömürüsünün katlandırılması, ulaşımdan eğitime, sağlığa her alanın pahalllaştırılması olduğunu biliyoruz. Bunların da peyderpey gerçekleşeceğini biliyoruz.

"Yatırımcıları üzecek bir şey yapmayız!"

Varlık Yönetim Fonu: Fonlar, her zaman için devletin açıklarını kapatma ve sermayedarlara para aktarma işlevini görmüştür. Devletin piyasaya müdahale edebilme araçlarından biridir. "İşsizlik Fonu", "Konut Edindirme Fonu" gibi ezilenlerin çıkarınaymış gibi gösterilenler de dahil olmak üzere, hep bahsettiğimiz işlevini görmüştür. Bütün fonların gelir kaynağı da, emekçilerden çeşitli isimler altında yapılan kesintilerdir. Nitekim Varlık Yönetim Fonunun da en önemli kaynağını aşağıda açıklayacağımız Bireysel Emeklilik Sistemi (BES)'ine zorla dahil edilecek emekçiler olduğu açıklanmış durumdadır.

Varlık Yönetim Fonlarının, daha çok petrol gelirleri fazla olan ve/ya cari açık veren Körfez ülkeleri, Rusya, Norveç, Çin gibi ülkelerce kurulduğunu biliyoruz. Türkiye'de ise çok büyük bir cari açık mevcuttur. Yani, kurulacak fon, en baştan "fonlanmayı" beklemektedir. BES'ten elde edilecek gelirlerin yanı sıra İşsizlik Fonu'nda biriken paranın da bu fona aktarılacağı belirtiliyor.

Hükümetin böyle bir fona bu kadar çok ihtiyaç duymasının en önemli nedenlerinden birinin, bütçenin denetlenebilir olma özelliğinin getirdiği zorluklardan kaçmak olduğunu söyleyebiliriz. Zira söz konusu yasa tasarısında da denetime dair hiçbir ifade bulunmamaktadır. Fonun kullanımının tamamen Bakanlar Kurulu'na bırakılması hedefleniyor. Varlık Fonun-

dan yapılacak olan proje bazlı yatırımlara diğer kanunlarda getirilen izin, tahsis, ruhsat, lisans, tesciller ile diğer kısıtlayıcı hükümler için Bakanlar Kurulu ile istisna getirilebilecek.

Tasarıda fonun amacı, sermaye piyasasının derinleşmesi ve İslami finansman varlıklarının kullanımının artışı olarak açıklanıyor. Buradan özellikle Körfez ülkelerinin sermayelerinin daha fazla çekilmek istendiği sonucuna varılabilir. Fonun özellikle, otoyol yapımı, Kanal İstanbul, havaalanı, nükleer santral gibi büyük altyapı projelerine finansman sağlanması bekleniyor. Ekonomi Koordinasyon Kurulu'nun kararı ile proje bazlı desteklenmesine karar verilen yatırımlardan alınacak kurumlar vergisi **sıfırlanabilecek**. Yatırıma ilişkin enerji tüketim bedelinin yarısı ve yeni istihdam için ödenmesi gereken sigorta primi işveren hissesinin tamamı 10 yıla kadar devlet tarafından karşılanabilecek.

Bireysel Emeklilik Sistemi (BES): Varlık fonunu destekleyecek şekilde meclise sunulan yasa tasarısında, BES'e 45 yaş altındaki herkes zorunlu olarak katılacak. Bu en az 15 milyon kişi demektir. Alınan ücretlere göre kademelenendirilecek kesintiler de yapılacak. Asgari ücretliden her ay 50 lira kesilecek. BES üzerinden yılda 9 milyar liralık "tasarruf" (soygun) hesaplanıyor. Bu sistemle, emekçilerin itiraz hakkı olmadan hesaplarından kesinti yapılmaktadır. 2 ay sonunda sistemden çıkılabileceği belirtilse de bu iki ay içinde yapılacak toplam kesinti miktarı da önemli bir tutardır.

Vergi Barışı: 22 Temmuz'da Meclise sunulan yasa tasarısı ile geçmiş beş yıl için vergi incelemesi kaldırıldı. Bundan ilk yararlanacak olan da **Koç Grubu** oldu. Koç'un 2011 ve 2012 mali yıllarına ait 79 milyon liralık vergi cezası bu kapsama girecek.

Varlık Barışı: Darbe süreci öncesinden tartışılmaya başlanmıştı. O dönem CHP de buna itiraz etmekteyken meclisten hızlı bir şekilde geçti. Bu yasaya göre yurtdışından Türkiye'ye getirilecek para, altın, döviz, menkul kıymet ve diğer sermaye araçları gibi varlıklar için herhangi bir vergi incelemesi, herhangi bir araştırma, inceleme, soruşturma vs. yapılamayacak. Hiçbir şekilde vergi cezası ve idari para cezası kesilmeyecek. Son anda tasarıya yapılan bir ek ile "başkaca bir neden ile gerekli olması halinde" denilerek soruşturma yapılması keyfi bir hale büründürülmüştür.

Varlık Barışı tartışmaları, Panama Belgelerinin açıklanmasından sonra hızlı bir şekilde Türkiye'nin gündemine gelmişti. Hatırlanacağı üzere Panama Belgelerinde R. T. Erdoğan'a ve AKP'ye yakınlıklarıyla bilinen pek çok kişinin adı geçmişti. Belgelerin açıklanmasıyla uluslararası alanda takibata uğrama olasılığı olan bu kişiler, böylelikle "gönül rahatlığıyla" Türki-

ye'ye paralarını getirecekler. Bunlar arasında 17-25 Aralık'ta "sıfırlanan" paraların olması da kuvvetle muhtemeldir.

Sermaye gruplarına sağlanan kolaylıklar artarken emekçiler cephesinde tersi durumlar yaşanmaktadır. BES'te zorunlu kesinti yapılması kararı bunun örneklerinden biridir. Ayrıca 50'den az çalışını olan ve az tehlikeli sınıfta yer alan işyerleri için iş güvenliği uzmanı, işyeri hekimi ve diğer sağlık personeli görevlendirme yükümlülüğü Temmuz 2016 yerine Temmuz 2017'ye kaydırıldı. Sermaye sahiplerine yönelik yapılan çeşitli vergi indirimleri ile vergi yükleri % 5'e kadar inerken, emekçilerin vergi yükü dolaylı vergilerle birlikte % 45'e kadar çıkmaktadır. Yaygın olarak emekçiler tarafından da kullanılan cep telefonlarından alınabilecek Özel Tüketim Vergisi oranı 40 liradan 160 liraya çıkarılmıştır. Tüm bunlarla birlikte kamuya kadrolu çalışan alma döneminin bitmiş olduğunu görmekteyiz. Zira kamunun tüm sektörlerine sözleşmeli çalışan alınacağı peşpeşe duyurulmaktadır.

Sömürü düzeni emekçilerin mücadelesiyle bitecek

Darbe girişiminin hemen sonrasında TOBB öncülüğünde Bosch, Boeİng, Samsung, Vodafone gibi dünya tekellerinin CEO'ları ve temsilcileri R. T. Erdoğan'la buluştu. Dünya tekellerinin bu toplantıda istediği daha fazla teşvik unsuru, vergi indirimi ve ekonomik kararlarda söz hakkı hızlı bir şekilde yerine getiriliyor. Erdoğan'ın "Yatırımcıları üzecek hiçbir işe kalkışmayız" sözü yerini buluyor, zaten uluslararası tekelere bu güvenceleri vermeleri ve gereklerini yerine getirmeleri dışında da bir seçenek bulunmamaktadır.

R. T. Erdoğan Yenikapı mitinginde "yeniden devlet inşasını gerçekleştireceği" sözlerinde ve yukarıda saydığımız uygulamaların içinde hal için yeni olan bir şey yoktur. Yeni olan tek şey, R. T. Erdoğan'ın "eyyy..." seslenmelerinin dozunun inmiş olması, elinin kolunun nasıl bağlı olduğunu daha iyi görmesidir.

Fincancı: “Hekimler kendilerini yalnız hissetmesinler!”

İstanbul: 15 Temmuz Askeri Darbe Girişimi ve sonrasında ilan edilen OHAL ile birlikte insan hakları ihlalleri giderek artıyor; ihlallerin en çok yaşandığı yerlerin başında ise hapishaneler var Kanun Hükmünde Kararna-

melerin (KHK) yürürlüğe girmesi ile birlikte hapishanelerde hak ihlalleri arttı. Bu hak ihlallerine dair **Türk Tabipleri Birliği (TTB)** ve **Türkiye İnsan Hakları Vakfı (TİHV)**, birlikte hazırladıkları “Hekim Tutum Belgesi” ile hapishanelerde görev alan hekimlerin etik kurallarına uygun hareket etmesi için çağrıda bulundu. Bu süreci işletenlerden Prof. Dr. **Şebnem Korur Fincancı**, “Hekimlerin bütün baskılara göğüs gerebilecek donanımları olduğunu düşünüyorum. Kendilerini yalnız hissetmesinler. Meslek örgütleri her zaman yanlarında, yeter ki onlar etik ilkelere uygun davranınsınlar” diyerek bir çağrıda bulundu.

“Devlet karşıtı gösterilerek, iyi hekimlik önlenmeye çalışılıyor”

Hapishanelerde AKP iktidarının kendisinden olmayana yönelik “FETÖ” yaftalamasının bir tehdit olduğunu ifade eden Fincancı, bunun bir örneğinin geçtiğimiz günlerde Bakırköy Kadın Hapishane’de yaşandığını hatırlattı. Hapishanedeki hak gasplarına karşı tutsakların koğu su ateşe vermesinin ardından müdahale eden hekimin tutsaklara iyi davranmasını ve tutsakların askerlere şişe atarken doktora atmamasını doktora dönük “suç” olarak atfedildiğini ve doktorun “devlet karşıtlığı” ile yaftalandığını belirten Fincancı, bu durumu şöyle ifade etti: “Bakırköy Kadın Hapishane’deki hekim bunu yaşayınca iyi hekimlik yapmış! İyi hekim! Diğerlerinden yana bir hekim. Diğer hapishanelerdeki hekimler nasıl tutum alacaklar? Sonrasını bir tehdit olarak görüyor. Ben de iyi davranırsam beni de alırlar diye. Bu durum gardiyanlar için de geçerli. Gözaltına alınan

ve tutuklanan gardiyanlara da ‘Niye tutsaklara iyi davranın?’ diye soru soruluyor.”

“Hapishanelerde yasaklamalara tanık oldum”

Darbe girişiminden önce de hapishanelerde hak gaspları yaşanıyordu. Darbe girişiminin ardından KHK’lerle bu insanlık dışı uygulamaların dozajı artırılmıştır. Tutsaklara dönük kaba dayak, sevk işkencesi gibi bir uygulamaların olağanlaştırılmak istendiğini ifade eden Fincancı, “Tüm muhalifler FETÖ’cü adı altında açığa ve gözaltına alınabiliyor. İnsanlar korkuyor ve başvuru yapmaktan çekiniyorlar. O yüzden bilgiye ulaşmakta çok zorlanıyoruz. Ancak siyasi tutuklular bu konuda ilkeli ve deneyimli oldukları için onlar ve yakınları üzerinden bir takım bilgilere şansımız oluyor” dedi. Fincancı ayrıca kendisi de tutukluluk dönemine dair gözlemleri olduğunu, tutsaklara yönelik kısıtlamalara bizzat tanık olduğunu dile getirdi.

“İstanbul Protokolü oluşturulurken bizim önemseydiğimiz cümlelerden birisi aslında ‘yasalar ile etik ilkeler çeliştiğinde hekimlerden etik ilkelere uyması beklenir’ cümlesiydi. Çünkü yasalar gündün güne değişiyor. Örneğin Şili’de Pinochet döneminde hekimler yasalara uyduğunda hekimler hekimlik değil cellatlık yapmak zorunda kalıyordu. Ki böyle cellatlık yapan oldu. Ne oldu sonra, yargılandılar. Mesleki faaliyetleri durduruldu” diyen Fincancı, meslektaşlarının böyle bir tutum içerisine girmelerini istemediklerini, İstanbul Protokolü’ne uygun davranılması yönünde tavır geliştirmesi gerektiğini vurguladı.

TİHV olarak BM Sağlık Hakları Raportörü’ne de başvuruda bulduklarını, uluslararası tıp camiasının da hak ihlallerine karşı durduğunu ve buna ilişkin sürekli destek mesajları aldıklarını da söyleyen Fincancı, Başbakan Yardımcısı **Numan Kurtulmuş** ve **Kamu Diplomasisi Koordinatörü** ile birlikte insan hakları örgütlerinin bir araya geldiğini açıkladı. Kurtulmuş ve insan hakları örgütlenmelerinin biraraya gelişi esnasında sorunların dinlenildiği ve çözüm bulunacak gibi bir hava yaratıldığını aktaran Fincancı, bunun bir yanılsama olduğunun üzerinden geçen günlerde anlaşıldığını ve aslında insan hakları örgütlenmelerinin pasifleştirilmek istediğinin üzerinde durdu.

Ankara ve İstanbul’da gözaltı ve baskın

H. Merkezi: “Demokrasi şölenleri”nin bir parçası olarak 24 saat boyunca bütün mahalleleri, sokakları kornalarla, ses araçlarıyla gezen, yoldan geçenleri rahatsız ederek yer yer tacize varan pratikler sergileyen araçlara dönük 8 Ağustos günü **İstanbul-Esenyalı**’da tepki gösteren Partizan okurları, gerici-faşist unsurları mahalleden çıkmaları için uyardı. Tacizlerini sürdüren unsurlar Partizan okurları tarafından taşlanarak mahalleden kovuldu. Mahalleye gelen siyasi şube polisleri Partizan okurlarını gözaltına almak istedi. Ancak polisler “**Katil polis mahalleden defol**” sloganları eşliğinde mahalleli tarafından kovuldu.

Yine **İstanbul**’da 12 Ağustos günü, **Beylikdüzü** ve **Esenyurt**’ta Partizan ve YDG okurlarının evlerine 12 yerde polis tarafından baskın yapıldı. Baskında evler talan edildi. Evlerde “mühimmat ve silah” aradıklarını gerekçe gösteren polis, ailelere ve komşulara sözlü tacizde bulundu. Gözaltının yaşanmadığı eşzamanlı baskın saat 02.15’te başlayıp 03.55’te son buldu.

Ankara-Tuzluca’yı’da da 14 Ağustos sabahı ev baskınları gerçekleştirildi. YDG okuru **Yetkin Kılıç**’ın aralarında bulunduğu çeşitli kurumlardan 9 kişi gözaltına alındı. Gerekçe olarak 15 Ağustos tarihinde herhangi bir eylem yapabilecek olmaları gösterildi. Gözaltına alınanlar, Ankara Emniyet Müdürlüğü Siyasi Şubeye götürüldü ve avukatlarıyla görüşürülmüyorlar.

MEÜ şiir okuma soruşturmasını cezaya çevirdi

Mersin: Mersin Üniversitesi’nde “şiir okudukları” gerekçesiyle haklarında soruşturma açılan aralarında YDG’lilerin de olduğu 4 öğrencinin durumu belli oldu.

Haklarında soruşturma başlatılan Mahmut Gül, Deniz Akbıyık, Esra Güzey Ersoy ve Ersin Aydın savunmalarını verdik-

ten sonra yaz sürecine girmişlerdi. Geçtiğimiz günlerde öğrencilere tebliğ edilen soruşturma sonuçlarında 3 öğrenciyeye kınama cezası verilirken Mahmut Gül’e ise 1 ay uzaklaştırma cezası verildi. Öğrenciler cezaların tebliğ edilmesinden sonra, toplu itiraz dilekçesi vermeye hazırlanıyor.

Faşizme ve OHAL'e karşı Emek ve Demokrasi için Güç Birliği kuruldu

H. Merkezi: Sendikalar, partiler ve çeşitli devrimci, demokratik kurumlar bir araya gelerek faşizme, darbeler ve OHAL'e karşı umudu, dayanışmayı ve mücadeleyi büyütmek için "Emek ve Demokrasi için Güç Birliği" oluşumunu Ankara'da düzenlenen bir basın toplantısıyla kamuoyuna duyurdu.

Basın toplantısında ortak metni KESK Eş Genel Başkanı **Lami Özgen** okudu. AKP'nin ülkeyi uçurumun kenarına getirdiğini, darbe girişimine yol açan tehlikeli bir iklim yarattığını belirten Özgen, bu kanlı darbe girişimi gerçekleştiren Cemaatin AKP'nin eski iktidar ortağı, Cemaati içinde büyüten karanlığın bir yüzünün iktidardaki AKP olduğunu

söyledi. "Tarihleri darbelerle mücadele içerisinde geçen, birçok bedeller ödeyen emek ve demokrasi güçleri olarak darbe karşıtı tutumumuz dün de bugün de nettir" diyen Özgen kuruluşlarını şu şekilde ifade etti:

"Biliyoruz ki, bu gidişatı ancak emekten, demokrasi-den, laiklikten, barış ve kardeşlikten yana güçlerin mücadelesi durdurabilir. Bu bilinçle ülkemizin geleceğine sahip çıkmak, demokrasiyi, laikliği, bağımsızlığı, barışı, eşitliği, özgürlüğü, adaleti

savunmak ve gerçek kılmak için bir araya geliyor, omuz omuza veriyoruz. Eşit, özgür, demokratik bir ortak gelecek için umutluyuz, bir aradayız, kararlıyız!"

OHAL'le hapisanelerde "Esat Oktay" ruhu canlandırılıyor

H. Merkezi: OHAL'in ilan edilmesinin ardından hapisanelerde tutsaklara dönük işkenceli uygulamalar hayata geçirilmeye, "darbecilerden hesap soruyoruz" kisvesi altında gözaltında ve hapisanede işkence, sürgün sevk gibi birçok uygulama meşrulaştırılmaya çalışılıyor. Devlet, işkenceciliği ile tanınan Esat Oktay ruhunu hapisanelerde yeniden canlandırmaya çalışıyor.

Antalya'da Başsavcı "Bazen olur", İdare "Paralelcilerin işi"

Antalya L Tipi Hapishane'de tutuklu olan DİHA muhabiri **Feyyaz İmrak**'ın avukatı Hakan Evcin'in aktardığına göre "Üç gündür üst üste koşullara 'hazır kıta' denen saldırı ekibiyle arama için geliyorlardı. Bugün de (5 Ağustos Cuma) sabah koşu gelip direkt üstümüze saldırdılar. Koşu ters kelepçe yapıp, koridorda yüz üstü yatırdılar. Üzerimize tekmeler savurup, yüzümüze defalarca yumruklarla vurdular. Hiçbir şekilde karşılık vermedik. Ama şiddet aralıksız sürdürüldü. Koridordan bizleri alıp adlilerin kaldığı koşu avlusuna götürdüler. Burada ayakkabılarımızı çıkarıp, yüzüstü yatırıp copla rastgele sırtımıza, ayaklarımıza vurup, kafamızı duvara ve zemine çarptılar. Bu avludan hasta tutsak Mehmet Aktaş, Kazım Beşok ve Fırat Ünver'i alıp özel kuvvet odasına götürüp, burada daha sonra onlardan öğrendiğimiz kadarıyla falakaya yatırdılar. Bu üç arkadaş işkenceden dolayı yürüyemez haldeydi."

Bu saldırının öğrenilmesinin üzerine Antalya Adliyesi'ne toplu halde gelen tutsak yakınları ve HDP'liler, Cumhuriyet Başsavcısı ile görüştü. Tutsak yakınlarının şikayetini dinleyen Başsavcı, "Bazen cezaevlerinde olur" cevabı vermekle yetindi. Ailelerin hapisane yönetimiyle yaptığı görüşmede de işkenceyi "paralelciler yaptı" denildi. Aileler görüşmelerin ardından Antalya L Tipi Hapis-

hane önünde HDP Antalya İlçe Örgütü ile birlikte bir basın açıklaması yaparak hapisane yönetimini uyardı.

Alanya L Tipi Kadın Hapishanesi'nde de siyasi tutsakların banyolarına kamera konulduğunu belirterek yaklaşık 3 haftadır banyo yapamadıkları belirtilirken HDP Adana Milletvekili Meral Danış Beştaş, OHAL sürecince Antalya L Tipi Hapishane'deki işkence ve hak ihlallerini Meclis'e taşıdı.

Ödemiş'te "Ne mutlu Türk'üm diyene" dayatması

4 Ağustos gecesi İzmir Kırıklar Hapishanesi'nden sürgün edildikleri Ödemiş Hapishanesi'nde darp edilen 14 tutsağın aileleri, gardiyanların "Türk'ün gücünü göreceksiniz" diyerek tutsaklara saldıklarını aktarırken, tutsaklardan Hasan Dağhan'ın annesi **Halime Dağhan**, "Tutsakların sırtının ortasında 44 numara ayakkabı izi çıkmış. Halen kan kusan tutsaklar mevcut. Ayakta duramayanlar var, felç noktasına gelmişler" dedi. Çıplak arama ve ayakta sayımı kabul etmedikleri için işkenceye uğrayan tutsaklara işkenceden sonra 2 gün yemek verilmediği belirtilirken hapisane birinci müdürü Celal Aslan'ın hasta tutsak Mehmet Yayan'ı 40 dakikalık işkencenin ardından odasına çağırdığı ve "Sizden çok şey istemiyoruz. Sadece akşamdan akşama gardiyanlar odanıza geldiğinde hazırolda durarak ilk önce 'vatan canım sana feda' ondan sonra 'ne mutlu Türk'üm diyene' diyeceksiniz" dediği aktarıldı.

Siirt'te tutsaklara sürgün furyası

Siirt E Tipi Hapishane'de siyasi tutsaklara yönelik sürgün furyasında geçtiğimiz günlerde 9 tutsak Balıkesir Kepsut L Tipi Hapishane'ye sürgün edildi. Daha önce de 4 Ağustos'ta 20 tutsak "yer darlığı" bahanesiyle Balıkesir Bandırma T Tipi Hapishane'ye

sürgün edilmişti. Tutsak aileleri, sürgünlerin, "keyfi" olduğunu belirterek, sürgün uygulamalarıyla yıpratılmak istendiklerini dile getirdi.

Tekirdağ'da işkence sürüyor

Tekirdağ 2 No'lu F Tipi Hapishane'de sistematik olarak, gardiyanlardan oluşan 12-13 kişilik grup koşullara girerek siyasi tutsaklara saatlerce işkence uyguluyor. Tutsak yakınlarının verdiği bilgilere göre, siyasi koşullara konulan adli tutuklular siyasi tutsaklara yönlendiriliyor. Siyasi tutsakların yemek alanlarındaki masaların kaldırıldığı ve ayakta yemek yemek zorunda bırakıldıkları, ailelerin verdiği bilgiler arasında.

Bir tutsağın da darp edilmesi sonucu parmağının kırıldığını ve tutsakların çırılçıplak soyularak tek tek odalara götürülerek işkence edildiğini, 2 DHKP-C'li tutsağa ters kelepçe yapılarak ve elleri ayakları bağlı şekilde süngerli odaya alınarak işkence edildiği bildirildi.

HDP il ve ilçe örgütlerine polis baskını

H. Merkezi: 15 Temmuz darbe girişimine karşı demokrasiyi savunduğunu iddia eden AKP, süreci muhalif toplumsal kesimleri tasfiye etmek için bir fırsata dönüştürmeye devam ediyor.

Daha önce 15 Temmuz darbe girişimiyle ilişkisi olmayan çok sayıda kamu emekçisini görevden alan, torba yasa ile belediyelere kayyum atanmasının önünü açan, muhalif gazeteci ve yazarların pasaportlarına el koyan AKP, şimdi de HDP'ye yöneldi.

HDP İstanbul İl Örgütü ve çok sayıda ilçe örgütüne özel harekât polisleri tarafından baskınlar düzenlendi. Yapılan baskınlarda en az 15 kişi gözaltına alındı.

Ergenekon'u da, FETÖ'sü de, derin devleti de bu devletin kendisi!

15 Temmuz Darbe Girişimi ile birlikte AKP-Gülen Cemaati arasındaki klik savaşı üst radeye ulaştı. AKP'nin devletin tüm kurum ve kuruluşlarını Gülen Cemaati'nden temizleme adına yaptığı operasyonlarla TSK'sından, MEB'ine, yargısına birçok kişi açığa alındı, tutuklandı. AKP'nin "eliyle koymuş gibi" bulduğu Gülen Cemaati'ne mensup kişilere yönelik operasyonlar halihazırda devam ederken okun yönü tahmini çok da zor olmayan yere, devrimci, demokrat ve yurtsever kesimlere dönmeye başladı.

AKP, MHP ve CHP tarafından 7 Ağustos'ta Yenikapı'da gerçekleştirilen "Demokrasi" Mitingi ile birlikte HDP'ye yönelik tavır oldukça net bir şekilde ortaya konulurken hemen ardından İstanbul'da HDP il ve çeşili ilçe binalarına yönelik gerçekleştirilen baskın, önümüzdeki günlerde devlet tarafından asıl olarak hangi kesimlerin hedef alınacağını gösteriyor. Açıktır ki 15 Temmuz'dan bu yana toplumsal kutuplaşmayı derinleştirmeyi hedefleyen devlet, bir sonraki aşamayı ise toplumsal muhalefeti bitirme yönüyle örecektir. OHAL ile muhalif her kesimin kendi "demokrasi"leri söz konusu olmadığı sürece sokağa çıkmasını engelleyenler, böylece bir yılı aşkın süredir uyguladıkları isimsiz "OHAL"lerini isimlendirmiş oldular.

Trafoya kaçan kediden Roboski'ye, Soma'ya...

Özünde ezilenlere yönelik her türlü baskı mekanizmasını barındıran devlet, çeşitli araçlarla bunları türlü şekillerde devreye sokarken sıkıştığı durumda kendini aklayacak koşulları hazırlıyor. Kimi zaman "derin", kimi zaman "paralel", kimi zamansa görevden alınan bir başbakanla, bütün günahlarından arınabilen(!) devlet, bugün var olan AKP-Gülen Cemaati çatışmasından da bu anlamda yararlanıyor. Böylece ezilenlerin kendisine yönelen öfkesini başka odaklara dağıtarak sürekliliğini sağlıyor.

Kendi bekası için bir emniyet supabı görevini verdiği çeşitli "günah keçileri"yle ezilenlerin hedefini şaşırtan devlet, dün "derin devlet"i ile bu işi görürken bugün yerini Gülen Cemaati'ne bırakıyor. 15 Temmuz Darbe Girişimi'nin ardından AKP'nin 14 yıllık iktidarı süresince gerçekleşen tüm katliam ve yolsuzlukları Gülen Cemaati'ne yüklemesi de aynı

Katliamcı geleneğini her dönem koruyan, ezilenler üzerindeki tahakkümünü bu şekilde geliştiren devletin başka odaklar yaratarak meselenin içerisinden sıyrılmaya çalışmaları boşunadır. Biliyoruz ki, Ergenekon'u da FETÖ'sü de, derin devleti de bu devletin ta kendisi!

mantığının ürünü. Zamanında okyanus ötesine, Gülen'e gönderilen selamları ile aklımızda olan AKP, Gülen Cemaati ile arasındaki iktidar savaşının gelişmesi ve beraberinde 17-25 Aralık Yolsuzluk Operasyonu ile izleyen sürecin darbe girişimine evrilmesi ile iktidarı süresince ezilenlerin tepkisini alan tüm pratiklerini aklayabileceği (!) bir odağı elde etmiş oldu.

Roboski'den Soma Katliamı'na ve hatta trafoya kaçan kedilere, katliam ve yolsuzluklarını yükleyebileceği, kendini işin içerisinden sıyrabileceği bir odak olarak kullandığı Gülen Cemaati ile birlikte AKP'nin tüm katliam ve yolsuzluklarda birebir işin öznesi olduğunu biliyoruz. Nitekim son süreçte Hrant Dink davası da buna örnek. İş daha da üst boyuta vardırıan ve Dink cinayetinin Gülen Cemaati üyelerince organize edildiği ve darbe girişimi temellerinin bu cinayete atıldığı iddiası devletin istediğinde katliam ve infazlarını örtmek üzere kliklerden nasıl yararlanabileceğini gösteriyor. Aynı yöntemi, bir yılı aşkın süredir ge-

rek iç gerek dış politikada girdiği çıkmazlarda kullanan AKP'nin başbakanlıkta birinci yılını dahi dolduramayan Ahmet Davutoğlu'nu görevden almasının bir sebebinin de bu olduğunu biliyoruz. AKP, T. Kürdistanı'nda abluka ve katliamın, Rusya ve Suriye ile bozulan ilişkilerin faturasını çıkarabileceği bir odak yaratmaya çalışmaktadır.

Değişmeyen tek şey: Katil devlet!

Bu yöntem elbette ki sadece AKP'ye ait değil. Dediğimiz gibi devletin bekaasını sağlamak üzere buna ihtiyacı var. '90'larda gözaltında kaybedilenler için nasıl "derin devlet" deniliyorsa, bugün de Gülen Cemaati üzerinden aynı yönetime başvuruluyor. Zehirlenerek öldürüldüğü kesinleşmiş olan 8. Cumhurbaşkanı Turgut Özal'ın oğlu Ahmet Özal'ın her dönem gazetelere verdiği söyleşiler aslında bunu kanıtlar nitelikte. Trajikomik bir şekilde Ahmet Özal, her dönem babasının katilini süreceyle uygun bir şekilde değiştiriyor. 2010 yılında "Babama suikast girişiminin arkasında Ergenekon var", 2013'te ise "Babamı derin devlet öldürdü" diyen Özal, darbe girişiminin hemen ardından "FETÖ'yle ilgili kuşkularım var" diyerek tabloyu net bir şekilde ortaya koyuyor.

Katliamcı geleneğini her dönem koruyan, ezilenler üzerindeki tahakkümünü bu şekilde geliştiren devletin başka odaklar yaratarak meselenin içerisinden sıyrılmaya çalışmaları boşunadır. Biliyoruz ki, Ergenekon'u da FETÖ'sü de, derin devleti de bu devletin ta kendisi!